

รายงานการประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ (สายวิชาการ)

ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.

ระบบประชุมทางไกล Zoom Meeting

ผู้มาประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง	ประธานฯ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัชชามน เปรมปลื้ม	รองประธานฯ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญชลีพร ลพประเสริฐ	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวดี ลาภเจริญ	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมลทิพย์ ศรีหาเศษ	กรรมการ
๖. นายสุริยัน เขตบรรจง	กรรมการ
๗. นางสาวกชกร สายสุวรรณ	กรรมการ
๘. นางสาวเหมือนแพรว รัตนศิริ	กรรมการ
๙. นางสาวผกาวรรณ นันทะเสน	กรรมการ
๑๐. นางสาวสุภาพร มานะจิตประเสริฐ	กรรมการ
๑๑. นายสหชัย ชัชวาล	กรรมการ
๑๒. นายภูริเดช พาหุยุทธ์	กรรมการ วิทยากร และเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑๓. รองศาสตราจารย์อำนาจ ทองโปร่ง	วิทยากร
๑๔. นายวณัฐพงศ์ เบญจพงศ์	วิทยากร
๑๕. ว่าที่ ร.ต.กฤตธฤตฤณณ์ ตัญหาต	กลุ่มเป้าหมาย
๑๖. นางสาวพีรดา วิชามุข	กลุ่มเป้าหมาย
๑๗. นางสาวลลิตา เดชเป้า	กลุ่มเป้าหมาย
๑๘. นางสาวนันท์ปภัสร อ่ำบริสุทธิ	กลุ่มเป้าหมาย
๑๙. อาจารย์อภิชฐา ยอดยิ่ง	กลุ่มเป้าหมาย
๒๐. นายเชน ชวนชม	กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกสิทธิ์ ชาทินทุ	กรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนารักษ์ สารเลื่อนแก้ว	กลุ่มเป้าหมาย

วาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

ไม่มี

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมพิจารณารายงานการประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ (สายวิชาการ) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ (สายวิชาการ) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ โดยไม่มีการแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

ไม่มี

วาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑ เรื่อง การจัดการความรู้ด้านการผลิตบัณฑิต เรื่อง เทคนิคการสร้างสัมพันธภาพในชั้นเรียนอย่างมีความสุข

ประธานฯ ขอใช้การประชุมวาระนี้เพื่อดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเชิญวิทยากรทั้ง ๓ ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์อำนวย ทองโปรง อาจารย์ ดร.วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฐิเรเดช พาหุยุทธ์ กลุ่มเป้าหมายคือ คณาจารย์ที่เข้ารับการบรรจุใหม่ไม่เกิน ๕ ปี คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๗ ท่าน รวมทั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ เข้าร่วมในกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้โดยดำเนินการต่อเนื่อง ในหัวข้อ “เทคนิคสร้างสัมพันธภาพในชั้นเรียนอย่างมีความสุข” ทั้งนี้ขอให้วิทยากร คณะกรรมการฯ รวมทั้งกลุ่มเป้าหมาย ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ ชักถาม และเสนอแนะ เพื่อให้ขั้นตอนของการค้นหาและสกัดองค์ความรู้ดำเนินการไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบ และให้ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการผลิตบัณฑิต ในหัวข้อ “เทคนิคการสร้างสัมพันธภาพในชั้นเรียนอย่างมีความสุข” โดยให้บันทึกการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบบคำต่อคำ (word by word) แนบท้ายรายงานการประชุมครั้งนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

วาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

ปิดประชุมเวลา ๑๔.๓๐ น.



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐิเรเดช พาหุยุทธ์)

กรรมการและเลขานุการ

รายงานแนบท้าย

บันทึกการประชุมแบบคำต่อคำ

การประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้ (สายวิชาการ) ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗

ถอดเสียงการสนทนาเป็นข้อความด้วยระบบ AI ของ Transkriptor

ตรวจทานความถูกต้องซ้ำโดย ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม และผศ.ดร.ภุริเดช พาหุยุทธ์

00:00:02 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

บางท่านจะร่วมวิทยากรหรือว่าบางท่านจะมาในฐานะที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมเฉยเฉยนะฮะเพราะฉะนั้น ท่านอาจจะเข้าบ้างไม่เข้าบ้างแต่ว่ากรรมการKMจะต้องเข้ากันทุกคนนะฮะเราจะเห็นหน้ากันตลอดนะฮะ โอเค ครับเมื่อสักครู่นี้ผมส่งรายงานการประชุมKMเข้าไปเพื่อรับรองนะเพราะวันละครึ่งไม่มีใบแจ้งเราก็ก็นำเข้าสู่การ รับรองรายการประชุมนะครับก็จะมีรายงานประชุมอันนึงนะครับที่เป็นบันทึกการประชุมคราวที่แล้ว เดียว เปิดก่อน คือขออนุญาตแซ่ครับ ที่อยู่ตรงหน้าท่านเนี่ยคือรายงานปีดีเนี่ยต้องเลื่อนเป็นหน้าแรกก่อน ก็คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการการจัดการความรู้นั้นแหละครับนะอันเนี่ยมีคนเข้าร่วมเต็มเลยเรื่องของการ จัดการความรู้เราก็ก็นำใช้วาระการประชุมเนี่ย ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้วก็รายงานแนบท้ายคือบันทึกการ ประชุมแบบคำต่อคำนะฮะ ซึ่งเราก็ก็นำโปรแกรมAI ของทรานสคริปต์เป็นตัวถอดออกมานะครับแล้วก็ตรวจสอบ ความถูกต้องโดยอาจารย์ณัชชามนกับอาจารย์ภุริเดชนะครับ อันนี้ส่งเข้าไปให้ทุกท่านช่วยกันดูถ้าตรงไหนมี อะไรที่ต้องแก้ไขอะไรอย่างเงี้ยนะครับ ท่านสามารถแจ้งเข้าไปได้เลยนะครับการที่พิมพ์ผิดหรืออะไรอย่างเงี้ย นะครับท่านก็ช่วยกันดูได้นะก็มีประมาณมันเกือบ30หน้าเท่านั้นเองครับก็เลยก็กลับไปดูกันนะครับผม

เดี๋ยวยุโรปสักครู่นะครับขณะนี้ก็มีผู้เข้าร่วมที่เห็นอยู่นะครับในระบบก็มีอยู่ทั้งหมด 14 ท่าน ครั้งที่แล้วเรามีอยู่ ด้วยกันทั้งหมดประมาณ 17 ท่าน หรืออาจจะรอคณะกรรมการอีกสักครู่นึง ตอนนี้นะครับอาจจะตรวจสอบใน ด้านของตัวรายงานการประชุมนะครับ จากการที่เราถอดบทเรียนในการเรียนรู้ของKMทั้งก่อนก็ได้ครับส่วน ตรงไหนที่มี error หรือว่าตัวการสะกดผิด หรือว่าชื่อท่านใดไม่ถูกต้อง ปรบกวเดี๋ยวนะฮะจะแจ้งหลังไมค์หรือว่า แจ้งข้อความมาทางอาจารย์ปิยพงศ์ ก็ได้นะครับหรือแจ้งมาที่คณะกรรมการKM ก็ได้นะครับ ในกรณีที่ท่าน วิทยากรอาจจะลองอ่านดูแล้วว่าประโยคนี้นะเหมือนวันนี้นะพูด ไม่น่าจะไม่ใช่ตรงกับสิ่งที่ได้ถอดเทปแจ้งได้นะ ครับ

เราเริ่มกันเลยละกันเนอะ ถ้าวันเนี้ยก็จะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครับในประเด็นของการสร้างสมรรถภาพใน ชั้นเรียนนะครับอย่างเป็นสุขนะครับ แล้วก็ระหว่างประชุมเนี้ยก็จะมีเช็คชื่อนะฮะ อาจารย์ผิงจะทำหน้าที่ คอยดูแลผู้เข้าร่วมประชุมแล้วก็เช็คชื่อให้เนครับ ท่านก็ไม่จำเป็นต้องเปิดไมค์แสดงตัวเดี๋ยวก็นั่งไปเรื่อย ๆ นะ ครับ ประเด็นเรื่องของการสร้างสมรรถภาพเราพูดกันมาแล้วครั้งนึงแล้ว ก็พูดกันไปสองชั่วโมงถึงเป็นรายงาน

การประชุมเกือบ 30 หน้า วันนี้จะพูดต่อกันอีก ท่านที่เข้าร่วมสามารถแลกเปลี่ยนกันได้เลยนะครับว่า เรามีเทคนิคหรือมีประสบการณ์หรือมีทักษะอะไรที่จะมาแลกเปลี่ยนครับ แต่ว่าเราจะเริ่มต้นจากวิทยากรก่อน โดยให้ท่านวิทยากรได้พูดในประเด็นที่ท่านคิดว่ามันตลกค้างหรือท่านคิดว่ามันสำคัญที่เราไม่ได้พูดหรือว่าท่านอยากจะเสริมอะไรเกี่ยวกับเรื่องของเทคนิคการสร้างสมรรถภาพในชั้นเรียน ทำให้ห้องเรียนเป็นห้องเรียนแห่งความสุขแล้วก็คือเหมือนกับว่าเรียนไปในบริบทที่มีความสุขก็ขอเรียนเชิญท่านวิทยากร

ขอเรียนถามอาจารย์โอมาก่อน ด้วยเหตุผลเดียวกันก็รู้ว่าเดี๋ยวจะมีประชุมตอนะครับ

00:04:25 ดร.วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์

ถ้าฉันขออนุญาตเริ่มก่อนละกันนะครับ จาก KM ครั้งที่แล้วนะครับ ที่เราคุยเรื่องของสัมพันธภาพในชั้นเรียนนะครับจริงๆ ก็เป็นการแชร์ประสบการณ์นะครับว่าเราอาจจะใช้วิธีการนำกิจกรรมนะครับ ในการนำเข้าสู่บทเรียนหรือว่าการสอดแทรกกิจกรรมบางอย่างเนี่ยแล้วก็เอาเนื้อหาลงไปในบทเรียน แล้วก็จุดมุ่งหมายในการเรียนเนี่ยมันก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละสาขานะครับ ดังนั้นเนี่ยการที่เราเป็นผู้สอนแล้วเราเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนมันค่อนข้างสำคัญ และการที่เราเข้าใจผู้เรียนแล้ว เราจะสอดแทรกอะไรที่มันเป็นไปตามบริบทของผู้เรียนได้ง่ายมากขึ้น และทำให้เค้าไปถึงเป้าหมายของการเรียนได้ง่ายมากขึ้น คราวนี้ในวันนี้อะครับสิ่งที่ได้โจทย์มาเพิ่มเติมก็คือว่าไอ้สิ่งที่เราพูดกันครั้งที่แล้วครับมันพูดถึงเรื่องของเทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียน คราวนี้เนี่ยต้องก็เชื่อว่าในหลายหลายสาขาเป็นเหมือนกันนะครับก็คือความแตกต่างของผู้เรียนเนี่ยมีค่อนข้างเยอะไหม้ยครับ ก็จะมีคนที่เด็ก เด็กน้อยเลยที่เพิ่งจบมัธยมมาจนถึงแบบเรียนใบที่สองใบที่สามอะไรเงี้ยครับ ความแตกต่างก็มันก็จะเยอะอะนะครับ ดังนั้นเนี่ยทำยังไงดีที่จะทำให้คนเหล่านี้เค้ามีความสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้ดี มีความสัมพันธ์กันดีมากขึ้นมีบรรยากาศในการเรียนที่มันสบายกันทุกคนอะนะครับ

ในสาขาตัวเองเนี่ยอันนี้เป็นการแชร์ประสบการณ์ละกันนะครับในสาขาตัวเอง ก็เจอสถานการณ์นี้เหมือนกันแต่ถามว่ามันเป็นปัญหามั้ยสำหรับตัวเอง คิดว่ามันไม่ได้เป็นปัญหานะครับ เพราะว่าด้วยสาขาเนี่ยอาจจะเน้นในเรื่องของการปฏิบัติอยู่แล้ว ดังนั้นเราก็เลยใช้วิธีการสร้างกิจกรรมขึ้นมาหรือบางทีถ้าสมมุติว่าเป็นในลักษณะที่เป็นตัวทฤษฎีเยอะอะนะครับเราก็ใช้วิธีการแชร์ประสบการณ์นะครับ อาจจะเจอพี่ที่มีประสบการณ์การทำงาน แล้วแชร์ประสบการณ์ในความเป็นจริง เพื่อเปรียบเทียบในเรื่องของทฤษฎีจนถึงในเรื่องของการนำไปใช้จริงมันเป็นไปตามทฤษฎีที่เค้าว่ามั้ย หรือว่าเค้าเจอปัญหาอะไรขึ้นมา แล้วเราก็อยุมาสรุปตอนท้ายก็ได้แต่โดยหลักๆ เนี่ยเราก็จะใช้วิธีการของกระบวนการกลุ่มเนี่ยครับเป็นตัวขับเคลื่อนในการสร้างสัมพันธภาพอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการอภิปรายประเด็นต่างๆ ที่มันเกี่ยวข้องกับตัวบทเรียนนั้นๆ หรือว่าใช้วิธีการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งในการทำกิจกรรมสำหรับสาขาตัวเอง มันก็จะแสดงความเป็นผู้นำผู้ตามได้ง่ายอยู่แล้วนะครับ ดังนั้นเนี่ยเราก็อาจจะมีโจทย์ให้ว่าเราต้องการ character ในกลุ่มนี้ เราต้องการ character ของการเป็นผู้นำลักษณะแบบนี้แล้วก็พูดตามแบบนี้เราก็อาจจะสร้างโจทย์แบบนี้ได้อันนี้เป็นเบื้องต้นที่ตัวเองใช้ในการ

Break icing ในการทำงานร่วมกันแล้วก็สร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีด้วยกัน อย่างตอนเนี้ยครับในภาควิชาเนี้ยจะมีวิชาแอโรบิกที่ตัวเองไม่ได้เป็นคนรับผิดชอบ แต่ว่าจากที่ได้สังเกต มีผู้เรียนที่มีตั้งแต่ระดับโห โอлимпิก แอโรบิกเก่งมาก จนไม่มีทักษะในเรื่องของการเต้นเลยอะไรเงี้ยครับ ก็อาจจะมียุทธวิธีการจับคู่เนอะครับ ที่ทำจับคู่ซ่อม แล้วก็หางานอีเวนต์ให้เค้าลงอย่างเงี้ยครับ เพื่อที่จะได้ฝึกทักษะแล้วทั้งหมดเนี้ยพอมันเป็นกิจกรรมที่เค้าต้องทำด้วยกันเนี้ยเค้าก็ต้องปฏิสัมพันธ์กันอยู่เรื่อยเรื่อยอยู่แล้วครับไม่ว่าจะเป็นคู่เป็นกลุ่มอะไรเงี้ยครับมันก็เลยทำให้คนสนิทกันมากขึ้น ทั้งผู้เรียนทั้งผู้สอนเองก็จะใกล้ชิดกันมากขึ้นเนอะครับ แล้วก็ทำให้การดำเนินการเนี้ยมันง่ายมากขึ้นแล้วก็ทำให้วิชาอื่นๆ เนี้ยมันง่ายตามมาด้วย อันนี้ก็คือรับอานิสงส์ผลบุญจากวิชาของอาจารย์ท่านนั้นมา อีกทีหนึ่งว่าเค้าได้ group dynamics ของวิชาตัวเองแล้วเงี้ยเพราะว่าพอเด็กมาเรียนวิชาตัวเองอะครับ เป็นที่เป็นวิชาทฤษฎีเนี้ย เด็กเค้าก็จะกล้าคุยกันเองมากยิ่งขึ้น ยิ่งถ้าสมมุติ เราให้ความเป็นกันเองกับเด็กอะครับ อาจจะเป้นคาแรคเตอร์ที่สาขาตัวเองอยู่แล้วจะต้องเป็นคนกล้าแสดงออกมากมาอะไร ดังนั้นนะการที่เราแสดงให้เด็กเห็นว่า

เราต้องเป็นคนกล้าแสดงออกแล้วเราใกล้ชิดกับเด็กมากขึ้นเด็กกล้ายิ่งกล้าที่จะพูดกับเรามากขึ้นความสัมพันธ์หรือบรรยากาศในชั้นเรียนของเราเนี้ยมันก็จะไหลลื่นดำเนินได้ง่ายขึ้นเนอะครับแล้วก็ทำให้การเรียนเนี้ยมันมันราบรื่นราบรื่นตลอดทั้งคลาสครับโดยเบื้องต้นก็น่าจะประมาณนี้ไปก่อนครับ

00:08:53 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

ครับก็เริ่มต้นจากเรื่องของการเข้าใจผู้เรียนก่อนแล้วก็เครื่องมือสำคัญก็อาจจะเป็นตัวกิจกรรมที่เราออกแบบมาให้เหมาะกับผู้เรียนเพื่อทำให้เราสามารถผลักดันให้ผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่เราต้องการได้ครับ

ยังเิงผมคิดว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจมากเลยไม่ทราบว่ามันวิทยากรท่านอื่นหรือว่าท่านผู้เข้าร่วมในกลุ่มนี้สนใจจะแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับประเด็นนี้เพิ่มเติมมั้ยครับเชิญได้เลยครับ

00:09:23 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

เรียนท่านประธานครับ ผม รศ.อำนวย ทองโปร่ง นะครับ วันนี้ได้รับประเด็นใหญ่ที่บอกว่าเทคนิคการสร้างสมรรถภาพในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกันนะฮะในด้านของขนาดชั้นเรียนและวัยของผู้เรียนเนอะครับ ที่นี้ก็คราวที่แล้วที่เราจะเห็นว่าในการสร้างสัมพันธ์ภาพเนี้ยเป็นสิ่งที่ดีนะ เพราะว่าถ้าถ้าฟังผู้สอนจะเข้าไปทำหน้าที่สอนเลยสอนเป็นทางการอะไรต่อไรวเนี้ยมันก็คงไม่ได้สร้างอะไร เท่าไหนเนอะครับ ที่นี้ทางผู้ดำเนินรายการก็ให้มาว่าใช้เทคนิคการสร้างสัมพันธ์ภาพเนี้ย เทคนิคมันก็น่าจะเป็นพวกหลักวิชาอะไรต่างๆแต่เค้าก็เปิดโอกาสว่าเมื่อมีหลักวิชาแล้วมันก็ต้องมีทักษะ มีความชำนาญอะไรต่างๆนะผมก็เข้าใจว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพในชั้นเรียนเนี้ยมันก็ต้องมีสองลักษณะ

ซึ่งอาจจะเรื่องแรกก็คือให้นักศึกษาได้รับความรู้อะไรต่างๆที่ถูกต้อง เนื้อหาที่ถูกต้องตามเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้อะไรเนี้ยในแต่ละสาขาวิชานะครับ ส่วนอีกอันนึงก็นักศึกษาก็น่าจะได้รับการรับ

ความถูกต้องอย่างที่เค้าบอกว่าเรียนแบบมีความสุขนะนะครับก็ไม่ได้เรียนแล้วเรียนไปก็ทุกข์ไปอะไรต่างต่างเนี่ย นะครับเพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าไอ้การสร้างสัมพันธภาพเนี่ยมันก็มันน่าจะมีความสัมพันธ์กันระหว่าง ความถูกต้องความถูกต้องอะไรเนี่ยเป็นต้นนะครับที่นี้ประสบการณ์ของผมเนี่ยผมก็สอนในสาขาวิชาบริหาร การศึกษาและอุดมศึกษานะครับ ส่วนใหญ่ก็สอนในระดับบัณฑิตศึกษานะครับ ปริญญาโท ปริญญาเอกอะไรไป เพราะฉะนั้นแต่ผมมีวิชานะครับเป็นวิชาบังคับเลือกในหลักสูตรของสาขาวิชาชีพครูเนี่ยหลักสูตรการเรียนและ การสอนเนี่ย

อาจเคยได้รับมอบหมายให้เมื่อน่าจะย้อนไปทศวรรษที่แล้วซึ่งสองทศวรรษที่แล้วนั้นก็ได้รับมอบหมายให้สอน วิชาเอกเลือกเอกเขาเรียกว่าอะไรในกลุ่มเอกเลือกนะมันมีวิชาหนึ่งวิชาภาควิชาและระเบียบปฏิบัติในโรงเรียนนะ ซึ่งนักศึกษาเห็นชื่อแล้วก็แทบไม่ค่อยอยากเรียนอะนะ แต่ว่าบางทีเค้าก็ต้องเรียนเพราะว่ามันบังคับให้เข้ามา เรียนที่นี้เด็กปริญญาตรีเนี่ย โดยธรรมชาติแล้วเนี่ยก็จะสอน ก็จะไม่ค่อยรู้เรื่องระบบบริหารการศึกษา เวลาจะ เราสอนให้รู้ระบบเนี่ย มันโอ้โฮ มันต้องวางพื้นมากเลยนะครับ ไม่เหมือนสอนเล่นระดับบัณฑิต ตั้งแต่ไปโทขึ้นไป เพราะว่าผู้ที่มาเรียนก็เป็นเรื่องผู้บริหารโรงเรียนนะระดับหัวหน้า กลุ่มรองผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการก็มา เรียนเค้าต้องการวุฒิสอนขั้นอันนี้เราก็สอนง่ายนะให้หลักอะไรสบาย ที่นี้ถ้ามาสอนปริญญาตรีเนี่ยบางทีสอนเรื่อง การบริหารการเงิน คือเป็นวิชาเลือก สอนเรื่องกฎระเบียบห้องพักเนี่ย ผมก็บอกว่ามันก็ยากเหมือนกันนะ บาง ทีเราก็ก็น่าจะสร้างสัมพันธภาพอย่างไรนะ ก็บอกว่าเราก็ก็น่าจะดูนะสิ่งที่อย่างเมื่อกี้ท่านวิทยากรท่านพูดไป

ทำยังไงให้เค้าได้รับความภูมิใจ ความประทับใจ การใช้กิจกรรมอะไรต่างต่างมันก็อยู่ที่การออกแบบกิจกรรม อะนะครับว่าจะทำอย่างไรผมมองในแง่ว่า คือการสร้างสัมพันธภาพเนี่ยมันควรจะสื่อสารกับผู้เรียน เคยอ่านหนังสือของนักเขียนคนนึงเค้าก็บอกว่า ครูกับผู้เรียนหรือครูกับผู้เรียนเนี่ยมันควรจะสื่อสารกันในฐานะ มนุษย์ด้วยกันมากกว่าเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาก็คือในฐานะครูกับลูกศิษย์อันนี้เป็นระดับอันดับสองเพราะว่า การสื่อสารกันในลักษณะความเป็นมนุษย์เนี่ยมันก็จะเป็นอย่างนั้นเองพูดคุยกันช่วยเหลือกันมีปัญหาการแนะนำ ปรีกษาหารือกันมันก็แล้วกันมันก็จะเห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลอะไรต่างต่างนะอันนี้มันก็จะช่วยสร้าง ทำให้เด็กที่มาเรียน ผู้เรียนก็อบอุ่นนะ มีกำลังใจที่จะเรียน อันนี้มันอยู่ที่การออกแบบกิจกรรม ผมเห็นด้วยนะ ครับที่วิทยากรท่านแรกบอกอยู่ที่การออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน ที่นี้ใจทักก็ให้มาว่าขนาดของชั้น เรียนกับวัยของผู้เรียน ผมขอพูดรอบแรกโดยตัวโดยทั่วไปก่อนละกันนะ คือขนาดเราใช้ขนาดของใช้เรียนเนี่ย เข้าใจว่าไม่ใช่ขนาดห้องเรียนอะนะเหมือนขนาดของจำนวนผู้เรียนในชั้นนะนะครับเข้าใจว่าผู้เรียนในชั้นเมื่อ 10, 20 ปีที่แล้ว ผมว่ามันจะเป็นห้องเรียนที่ขนาดผู้เรียนเยอะพอสมควร ขนาดวิชาเลือกของผมนะ กฎระเบียบ ปฏิบัติในโรงเรียนเนี่ยเป็นร้อยคนเลยนะครับ ซึ่งเดี๋ยวนี้น่าไม่ค่อยได้ละครับร้อยคนเนี่ย เดี๋ยวนี้น่าผมก็เหลือ ประมาณถ้าเกิน 10 คน ก็บุญแล้วนะครับ แต่มันเป็นหลักสูตรเก่า เพราะฉะนั้นในช่วงนั้นก็ไ้ตอนนั้นก็สอน โอ้โฮจริงจริงแล้วขนาดของชั้นเรียนเนี่ยมันก็แตกต่างกัน ถ้าผู้เรียนเยอะเนี่ยมันก็ต่างกับผู้เรียนน้อยนั่นเอง

ผมมองว่าถ้าขนาดถ้าชั้นเรียนเล็กเนี่ยผู้สอนเนี่ยสามารถให้ความเป็นใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้มากกว่านะ การสร้างบรรยากาศบรรยากาศของความเป็นกันเองได้นะ แล้วเราอาจจะแนะนำเป้าหมายส่วนตัวของเค้าให้ได้

ได้มากขึ้นในเรื่องของบางที่เค้ามาเรียนเนี่ย บางคนเค้าก็มาเรียนเพื่อให้จบ บางคนก็มาเรียนเพื่ออยากได้ความรู้ ไปเรียนต่ออะไรจริงจังเนี่ยนะ อันนี้ถ้าเป็นชั้นเรียนเล็กเนี่ย เราสื่อสารกับเค้าได้เราเข้าไปพูดคุยกับเค้าได้ตึ้นะ ซึ่งในปัจจุบันเนี่ย วิชาที่ผมนสอนในระดับปริญญาตรีเนี่ย ก็มีประมาณไม่เกิน 10 คนนะ อันนี้ก็สบายเลยรู้จักกันตึ้นะ จำชื่อเค้าได้เนี่ย เรียกชื่อเค้าได้ ค่อยอะไรกับเค้าได้เนี่ย บางครั้งเราก็ได้รับรู้ปัญหาที่นอกเหนือจากปัญหาในการเรียนนะครับ ผมว่ามันอยู่ที่การสื่อสารนะ ในฐานะที่ว่าถ้าเราสื่อสารกับเค้าด้วยความเป็นมนุษย์ด้วยกัน อย่างตามหลักวิชามากกว่าสื่อสารอย่างเป็นทางการที่มากไประหว่างครูกับลูกศิษย์

ถ้าชั้นเรียนขนาดใหญ่เนี่ยผมว่ามันก็แตกต่างกันเหมือนกัน เพราะว่าบางที่เราก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปดูแลก็เป็นรายบุคคลได้ แต่ก็อยู่ที่การออกแบบเนี่ยนะครับ อย่างที่ท่านวิทยากรคนแรกบอกว่าบางที่ในระดับเราอาจจะสื่อสารทั้งในระดับกลุ่ม ใช้สัมพันธภาพเค้าในระดับกลุ่มได้ เราออกแบบงานกลุ่มเค้าให้แต่ละกลุ่มได้พบปะผู้สอนได้ถ้าเป็นกลุ่ม ให้เวลาได้มีการปรึกษากับครูบาอาจารย์นะ บางที่เรaprึกษาเป็นให้เวลาเค้าเป็นรายกลุ่ม แต่ละกลุ่มมาพบเราเนี่ย เราอาจจะสื่อสารกับเค้าบางที่อาจจะได้รับรู้ปัญหาต่างๆ นอกเหนือจากปัญหาเรื่องการเรียนรู้

ถ้าเป็นขนาดใหญ่เนี่ยเด็กมีเยอะ อาจจะให้เค้าเขียนรายงานข้อมูลส่วนตัวสั้นๆ แนะนำภูมิหลังอะไรต่างๆ ให้อาจารย์ทราบ แต่ว่าอาจารย์ก็ต้องบอกว่าอาจารย์ไม่ได้ไปทำอะไรนะ บอกคร่าวๆ เท่านั้นเอง เราก็อาจจะได้รู้ลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ ที่ห้องเรียนขนาดใหญ่ใหญ่เนี่ยอยู่ที่การออกแบบงานกลุ่ม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ถ้าดูในรามแห่งนะ เท่าที่ผมมีประสบการณ์ ขนาดของชั้นเรียนไม่ค่อยเป็นปัญหา เพราะผู้ที่มาเรียนในชั้นเนี่ยมีความตั้งใจอยู่แล้วไม่ว่าจะขนาดเล็กขนาดใหญ่เลยนะ ทุกคนก็จะมีความต้องการอยากจะเรียนรู้อะไรต่างๆ เพราะฉะนั้นก็เรื่องของสัมพันธภาพเนี่ย ผมว่าดี แต่มันอยู่ที่ตัวลักษณะของของผู้สอนนะ จะทำให้ appreciate เค้าให้มันได้เนี่ย มีความเป็นกันเอง อย่าเป็นทางการให้มาก ผมไว้แค่นี้ก่อนก็แล้วกันนะครับ ตามขนาดของชั้นเรียนเนี่ยผมว่ามันก็มีความแตกต่างกันแต่มันอยู่ที่ถึงแม้ว่าจำนวนคนผู้เรียนจะมากจะน้อยอะไรอย่างเงี้ย ผมว่ามันจะอยู่ที่การออกแบบกิจกรรมต่างๆ นะว่าจะเข้าไปถึงผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใดนะครับก็อย่างที่ผมขอเสนอว่าเท่านี้ก่อนครับ

00:19:25 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

ครับ ขอบพระคุณมากเลยครับ อาจารย์ยืนยันเลยว่า จริงจริงขนาดของชั้นเรียนเนี่ยเราไม่ควรมองว่ามันเป็นอุปสรรคเพียงแต่ว่าวิธีการในการ approach กับขนาดชั้นเรียนเนี่ย จะมีความต่าง แต่ปัจจัยสำคัญกลับอยู่ที่ลักษณะภายในตัวผู้สอนต่างหาก ว่าเราจะสร้างสมรรถภาพกับผู้เรียนเนี่ย คาแรคเตอร์ของเราเองเนี่ยมองผู้เรียนในฐานะที่เป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกับเรามั้ย วิธีการหรือระดับในการสร้างความสัมพันธ์มันอยู่ที่ตัวผู้สอนที่จะตั้งต้นอย่างไร และใช้กิจกรรมแบบไหนนะครับ นี่ต้องขอบพระคุณมากเลยครับ สุดท้ายอาจารย์บ๊ิกันนะครับ

00:20:13 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

ก็อย่างที่ท่านอาจารย์โอมและก็อาจารย์อำนวยได้เสนอแนะนะครับผมว่าเป็นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเลยครับอาจารย์ เพราะว่าในกระบวนการที่เราจะสร้างสัมพันธภาพได้นะครับที่อาจารย์ทั้งสองท่านพูดมานั้นก็สอดคล้องกับหลัก แนวคิดทางด้านของจิตวิทยาเลยก็ว่าได้ เพราะในเชิงจิตวิทยาเนี่ยนะครับในการที่เราจะสร้างสัมพันธภาพนั้น ก็อาจจะต้องพิจารณาตรวจสอบในคุณลักษณะบางของตัวเราก่อนด้วยว่าเรามีคุณลักษณะภายในที่เอื้อในด้าน ของการสร้างสรรคภาพมากน้อยแค่ไหนบุคลิกภาพที่เราเห็นปรากฏภายนอกก็เป็นส่วนหนึ่งเพราะในจริงจริง วิทยุณเราก็ต้องพิจารณาว่าการที่เรารับรู้ความรู้สึกหรือว่าการที่จะตัดสินใจโดยธรรมชาติเนี่ยครับเรามักจะมอง จากสิ่งที่อยู่ภายนอกก่อนดังนั้นรูปร่างหน้าตาหรือแม้กระทั่งอากัปกิริยาที่อาจารย์ได้แสดงออกไปเนี่ยครับหรือ แม้กระทั่งในภาวะอารมณ์ที่เราแสดงออก

ในสถานการณ์ต่างต่างที่เกิดขึ้นสิ่งเหล่านี้เราอาจจะเป็นปัจจัยในเบื้องต้นนะครับที่ทำให้ผู้เรียนเนี่ยครับเกิดการ ตอบสนองหรือว่าเกิดการรับรู้บางอย่างที่เกิดขึ้นในวันนี้นะครับก็อาจจะขอยอดจากที่ท่านอาจารย์ทั้งสอง ท่านอาจจะพูดถึงแนวคอนเซปต์ในเชิงจิตวิทยานะครับเพิ่มเติมอีกนิดนึงนะครับก็น่าจะเป็นโอเดียอาจจะลอง นำไปปรับใช้ได้ครับ เดียวขออนุญาตแซร์สกรีนนะครับ ถ้าในในเชิงจิตวิทยาเนี่ยนะครับมันก็มีคีย์เวิร์ดใน ด้านของเทคนิคการสร้างสรรคภาพนะครับหรือแม้กระทั่งนะครับจะมีคีย์เวิร์ดที่เรียกกันว่า Rapport นะครับ หรือว่าในด้านของการสร้างสัมพันธภาพ การสร้างสรรคภาพที่ดีเนี่ยนะครับบางทีมันจะมีคอนเซปต์อีกอันนึง ครับเค้าเรียกว่าหน้าต่าง 4 บาน หรือว่าตัว Johari Windows อะนะครับมันจะมีคอนเซปต์ที่มีการพูดถึงคำว่า ตัวเรากับบุคคลอื่น

ตัวเราก็คือนะครับตัวคำว่า Self แล้วก็บุคคลอื่นก็คือ Other นะครับ ตัวในด้านจากคำว่าตัวเราและคนอื่นนะ ครับเมื่อเอามาเข้ารวมกันจะมีคีย์เวิร์ดมาร่วมด้วยคำว่า เรารู้กับเราไม่รู้ และคนอื่นรู้ คนอื่นไม่รู้พบใน 4 Position เนี่ยนะครับ มันมาปรากฏที่เกิดขึ้นเนี่ยมันก็ทำให้ได้เห็นได้ว่าเวลาเราเริ่มต้นนะครับในการพัฒนา ความสัมพันธ์หรือสัมพันธภาพบางอย่างที่เกิดขึ้นเนี่ย มันก็จะอาจจะสอดคล้องกับตาม Johari Windows นะ ครับที่มีการพูดถึงลักษณะในสัมพันธภาพหรือความสัมพันธ์ที่ปรากฏเกิดขึ้นได้ 4 ลักษณะอันที่หนึ่งอะนะครับ นั่นคือตรงในด้านของ Open Area เซลล์ก็ คือพื้นที่สาธารณะหรือว่า Public Area ก็ได้ครับ

อาจารย์เป็นแบบไหน นักศึกษาสามารถรับรู้บุคลิกภาพนิสัยใจคอของเรา รวมไปถึงเราก็เห็นบุคลิกภาพของ นักศึกษา รับรู้ด้วยว่านักศึกษาคนนี้เซ็กซี่ทีพมัย คนนี้อารมณ์เป็นอย่างไรบ้างอย่างงี้ครับ นั่นคือสิ่งที่เราสามารถ รับรู้แล้วก็เข้าใจตรงกันได้แล้วก็ในขณะที่เดียวกันนะครับมันก็อาจจะมียบางพื้นที่บางอย่างที่นะครับในด้านของตัว ของบุคคลอื่นนะครับ

ตัวของบุคคลอื่นเนี่ยนะครับไม่รู้ แต่ตัวเราอะรู้เนะครับ นั่นคือตัวเรา รู้ แต่บุคคลอื่นไม่รู้ อันนี้ก็อาจจะเป็น ความลับบางอย่าง ผมเชื่อว่าอาจารย์ทุกท่านก็คงมีความลับ ถ้าวันเนี้ยอาจจะแกล้งสอบถามน้องปัทว่า น้องปัท มีความลับอะไรอยากจะเปิดเผยกับที่สาธารณะชนรึเปล่า แน่นอนถ้าเราพูดถึงเรื่องความลับแบบเนี้ย คงอาจจะ ยังไม่มีใครอยากจะเปิดเผยแน่อนนะครับ หรือแม้กระทั่งในด้านของตัวเราที่เราบอกว่า เจ้าตัวไม่รู้เนะครับ แต่ คนอื่นอะรู้มันก็อาจจะกลายมาเป็นจุดบอด ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนเนี้ยก็อาจจะมียุติบอดครับที่เราไม่รู้ตัวเนะครับ แต่ถ้าเราได้ Feedback หรือว่าได้ข้อมูลบางอย่างจากอาจารย์ ก็อาจจะช่วยทำให้เค้าเนะครับ ได้เกิดการ เปลี่ยนแปลงหรือว่าเกิดการพัฒนาตัวเองได้

และตัวช่องสุดท้ายก็คือ Unknown ครับ ในพื้นที่ที่เราไม่ได้รู้จักเค้า แล้วเค้าก็ไม่ได้รู้จักเราเหมือนกับบางที่เรา ไปถามผู้เรียนที่เพิ่งมาเริ่มต้น class ทั้ง ๆ ที่เรา อาจจะยังไม่เคยรู้จัก แต่พอเราได้ยินข้อมูลบางอย่างเนะครับ หรือว่าผู้เรียนได้ยื่นข้อมูลบางอย่างที่เกิดขึ้น สัมพันธภาพมันก็จะนำไปสู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงและก็ แตกต่างกันไปได้ ดังนั้นเนะครับในด้านของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในช่วงของการเริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์เนะ นะครับ ถ้าอาจารย์จำในหน้าต่าง 4 อันแรกได้ เราจะเห็นได้ว่าบางทีเนี่ยเนะครับในพื้นที่เวลาที่เราไปรู้จักผู้เรียนหรือ ว่ารู้จักนักศึกษาคนอื่นเนะครับ ช่องที่มันใหญ่ที่สุดมันอาจจะกลายมาเป็นช่องที่ตัวเราไม่รู้และตัวเค้าก็ไม่รู้ก็ได้ เนะครับ แต่ถ้าเรามีการสร้างความสัมพันธ์เหมือนที่ท่านอาจารย์โอม หรืออาจารย์อานวยบอก นั่นคือการสังเกต การพูดคุยการเนะครับ ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเนี่ยเนะครับ เต็มไปด้วยความสนุกสนานหรือว่ามีความ พร้อมในการจัดการเรียนการสอนและทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายมีความสุข รวมไปถึงตัวอาจารย์เองก็มี บุคลิกภาพและก็มีความสัมพันธ์กับลูกศิษย์ที่ดีเนะครับ

จะพบได้ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเนี่ยเนะครับในช่วงของเริ่มต้นและก็ในช่วงสุดท้ายอาจจะมียุติบอด ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยดังนั้นในช่องถ้าเราพูดถึงในด้านของการสร้างความสัมพันธ์นั้นก็อาจจะทำ อย่างไรละครับให้เค้ารู้จักตัวของเรา แล้วจะทำอย่างไรให้ผู้เรียนเนี่ยเนะครับได้แสดงตัวตนบางอย่างออกมา ใน สถานการณ์ในการจัดการเรียนการสอนต่างๆ นั่นคือการที่เราเลือกใช้กิจกรรมหรือว่าเทคนิคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ในด้านของเกมหรือว่าเนื้อหาหรือว่ารูปแบบเนะครับในรายวิชาต่างๆ หรือแม้กระทั่งโปรเจกต์ต่างๆ ที่เราอาจจะ ใช้เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนเนี่ยเนะครับดังนั้นแน่อนว่าในการที่เราจะสร้างสัมพันธ์ภาพและให้ช่องที่หนึ่ง ที่ ตัวเราและคนอื่นรู้เนะครับมีความขยายใหญ่ขึ้นเนี้ยตัวนี้ก็จะจะต้องใช้ระยะเวลานะครับเหมือนที่อาจจะ มี คำพูดว่ากรุงโรมไม่สามารถสร้างเสร็จภายในวันเดียว ความสัมพันธ์ที่อยากให้คุณเกิดความรักชอบเรานั้นก็ คง อาจจะต้อค่อยๆ พัฒนาความสัมพันธ์ไปเช่นเดียวกันนะเนะครับ อันนี้ก็จะเป็นส่วนในเบื้องต้นเนะครับและ ก็ อาจจะมีส่วนของเทคนิคอื่นๆ ที่วันนี้อาจจะพูดถึงต่อเนะครับนั่นคือในด้านของ Restorative

00:26:23 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

โอเคครับ อาจารย์ก็กรอบแรกพูดถึง Johari Windows มาอธิบายด้วยนะว่าเราจะอยากจะสร้างความสัมพันธ์ กับผู้อื่นเนะมันก็ขึ้นอยู่กับ Open area การเปิดตัวของเราเองกับผู้อื่นด้วยเนะครับ มันก็สัมพันธ์กับเรื่องของการ

สร้างสัมพันธภาพ โอเคครับเราก็เห็นภาพกันไปเบื้องต้นและกับคำถามที่เรา discuss กัน ประเด็นแรกว่าถ้าเราจะสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียน แล้วเจอบังคับอย่างขนาดชั้นเรียนหรือว่าผู้เรียนเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นยังไง ขึ้นไปที่คำถามต่อไปว่าพอเราพูดถึงบังคับที่มีผลต่อการสร้างสัมพันธภาพในชั้นเรียนเนี่ยก็อยากรู้ว่ามันมีปัจจัยอะไรบ้างและเราจะจัดการกับเรื่องเหล่านี้ยังไงเพื่อที่จะทำให้เราสามารถสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมนะครับก็เรียนเชิญเลยนะครับท่านไหนจะเริ่มก่อนก็ได้ครับผม

00:27:23 ดร.วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์

ขออนุญาตเริ่มก่อนก็ได้ครับ เพราะว่าเผื่อว่ามีภารกิจต่อเนื่องนะครับก็ส่วนปัจจัยที่มันจะช่วยให้เรื่องของการสร้างสัมพันธภาพจะครับ จริงจริงมันก็แล้วแต่เทคนิคของผู้สอนด้วยนะครับแล้วก็อย่างที่บอกครับอย่างแรกเลยก็คืออาจจะพูดถึงเรื่องของตัวต้นแบบ ก็คือตัวผู้สอนก่อนก็ได้ครับ ว่าเราอยากให้ผู้เรียนของเราเนี่ยมีความสัมพันธ์กันแบบไหน เราก็ต้องเราก็คงต้องแอดดิงเป็นแบบนั้นเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นนะพอเค้ามีตัวต้นแบบหรือว่าตัวอย่างให้เค้าเห็นแล้วเนี่ย มันก็อาจจะทำให้มันง่ายขึ้นในเรื่องของการที่จะมีพฤติกรรมคล้ายตามไปด้วยนะครับอีกอย่างนึงจะครับ ก็คือมันเกิดขึ้นที่ตัวผู้สอนด้วย ก็คือทำให้ผู้เรียนนะเชื่อใจนะครับ รู้สึกว่าเป็นกันเอง รู้สึกว่าใกล้ชิดสามารถที่จะแสดงออกได้ กล้าที่จะแสดงออกหรือว่ากล้าที่จะบอกความรู้สึกแบบตรงไปตรงมากับผู้สอนได้อะไรเงี้ยครับ มันก็จะทำให้ความสัมพันธ์เนี่ยมันใกล้ชิดกันมากขึ้น ดังนั้นเมื่อความสัมพันธ์มันใกล้ชิดใกล้กัน

แสดงว่าผู้เรียนเองเค้าก็ต้องไวใจที่จะอยู่ด้วยกับเราใช่มั้ยครับ หรือว่าทำกิจกรรมร่วมกับเราเนี่ยมันก็จะง่ายขึ้นอีกอย่างนึงที่อาจจะทำให้ความสัมพันธ์มันง่ายขึ้น เราอาจจะต้องใช้ไม่ใช่แค่ตัวเราอย่างเดียว แต่ว่าสื่ออุปกรณ์ต่างๆหรือทรัพยากรในที่ใช้ในการเรียนการสอนจะครับ บางทีมันก็อาจจะเป็นส่วนช่วยได้เหมือนกันนะครับเรื่องสร้างสัมพันธภาพอย่าง เช่น การใช้เทคโนโลยีเกม หรือว่าการออกคำสั่งในการให้ใช้กล้องถ่ายรูป แล้วก็เอามาดูกับเอารูปต่างๆ เนี่ยมาดูกันอย่างเช่นใส่ถ่ายเซลฟี่แล้วก็เอามาแชร์กันอะไรเงี้ยครับ ก็อาจจะต้องใช้เทคโนโลยีตรงนี้นะครับในการสร้างความสัมพันธ์ภาพ เพราะว่าสัมพันธภาพอย่างที่บอกครับว่า มันอาจจะไม่ได้สามารถทำได้ภายในหนึ่งครั้งที่เราจัดการเรียนการสอนกับเค้า แต่มันอาจจะต้องใช้เวลาจะครับ ดังนั้นเนี่ยเวลาบางท่านเนี่ยอาจจะเจอนักศึกษากลุ่มเนี่ยแค่อาทิตย์ละครั้งเท่านั้นเอง ดังนั้นมันก็ต้องมีตัวช่วยอื่นๆจะครับที่ทำให้ความสัมพันธ์ภาพของคนกลุ่มเนี่ยยังอยู่กันไปเรื่อยเรื่อยจะครับ

อย่างที่ตัวเองเจอบอกกลุ่มที่เรียนลีลาศกับตัวเองเนี่ยเค้าทุกวันเนี่ยก็ยังเป็นกลุ่มที่เค้ายังไปมาหาสู่แล้วก็เรียนกันเป็นก้อนไปอย่างเงี้ยจะครับ หลังจากที่เรียนลีลาศกับเราไปแล้วเนี่ยแล้วเค้าก็ลงทะเบียนเรียนด้วยกันอีกหลายวิชาไปเป็นกรุปเดียวกันครับมันเกิดจากการที่หนึ่งก็คือว่าเค้าใช้กลุ่มแชทไลน์ของเค้าเนี่ยครับในการแชร์ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นท่าเต้นในเรื่องของในเรื่องของ Tournament ที่มีแข่งลีลาศหรือคิ่วติโอริอะไรเงี้ย เค้าเอามาแชร์แล้วเอามาคุยกันในชั้นเรียนอยู่แล้ว มันก็เลยทำให้เขาต่อยอดได้ง่ายขึ้นกลายเป็นว่าตอนหลังแอตเฟชบู๊กส่วนตัวกัน แล้วก็กิจกรรมอื่น ๆ ที่ไปทำด้วยกันเยอะขึ้น ดังนั้นเนี่ยบางทีเราอาจจะจะเป็นแค่จุดเริ่มต้นให้เค้าใน

การสร้างสัมพันธภาพแต่สิ่งแวดล้อมแล้วก็ทรัพยากรอื่นอื่นเนี่ยมันก็ช่วยพยุงสัมพันธภาพอันเนี้ยครับ ถ้ามันอยู่ ยืนนานไปได้อย่างเงี้ยครับดังนั้นเนี่ยมันก็จะทำให้ต่อไปในอนาคตเนี่ยการเรียนการสอน หรือว่าการเรียน ของเราเนี่ยมันมันง่ายขึ้นเพราะว่าเค้ารู้จักกันหมดแล้ว ดังนั้น ก็อาจจะสรุปได้ว่าตัวของผู้สอนเองอาจจะ เป็นเหมือนเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้ผู้เรียนด้วยนะครับให้รู้จักกันมากขึ้นแล้วก็ทำให้เค้าสามารถที่จะ กล้าที่จะเข้าทำกิจกรรมกลุ่มหรือว่ามีส่วนร่วมกับกลุ่มได้มากขึ้น แล้วก็ทำให้ความสัมพันธ์ภาพมันดีมากขึ้นครับ ขอบคุณครับ

00:30:57 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

ได้ประเด็นสำคัญมาเลยนะครับเกี่ยวกับเรื่องของการสร้างสัมพันธภาพ ก็พูดง่ายๆ คือเราอยากได้ความสัมพันธ์ แบบไหนในชั้นเรียนเราก็ต้องเป็นคนที่ทำให้มันเกิดขึ้น เรียบอกว่า เออ เราอยากให้อันเรียนเราแสดงอิสรภาพ ทางความคิดมากมาย อยากให้เด็กถามมากมายแต่ถ้าเราไม่เปิดโอกาสหรือว่าเราเป็นคนให้ปิดแบบในแง่ลบ มากมายเงี้ยมันก็ไม่สามารถทำให้สิ่งที่เราต้องการมันเกิดขึ้น ก็คือให้เด็กมีส่วนร่วมอาจจะยากขึ้น เพราะฉะนั้น ถ้าเรามี Open mind บุคลิกภาพที่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ให้ feedback ทางลบพรั้าเพื่อนะครับ มันต้องให้ตรงตามความเป็นจริงอยู่แล้ว แต่ว่าเราอาจจะไม่ได้ใส่อารมณ์หรือว่าก้าวร้าวอะไรกับความเห็นของ เด็กมาก มันก็จะทำให้เค้าเนี่ยมี Reaction กับเรามากขึ้น เพราะฉะนั้นอาจารย์โอเมก็เลย point ว่า เนี่ยแหละคือ ส่วนสำคัญ ตัวผู้สอนรวมถึงอีกอันนึงที่อาจารย์พูดขึ้นมาคือเรื่องของ trust อันนี้รู้สึกว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญ อันนี้เลยแหละว่าถ้าเด็กไว้วางใจในตัวเรามีความเชื่อเชื่อใจเรา เค้าก็กล้าที่จะพูด ที่จะแลกเปลี่ยน เค้ารู้สึกว่า พูดไปแล้ว เค้าไม่น่าจะโดนตำหนิไม่น่าจะโดน feedback ทางลบ เค้าก็จะรู้สึกว่าอยากจะแสดงความเห็น ไม่ใช่ แบบแบบนั่งเงียบในชั้นอะไรแบบนั้นครับ แล้วก็รวมไปถึงเรื่องของการใช้เทคนิค อย่างสื่อต่างๆ พวก เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะ hold ความสัมพันธ์นั้นเอาไว้ อย่างที่ว่าความสัมพันธ์เนี่ย มันสร้าง ทำให้มันเกิดขึ้นมายาก พอมันเกิดขึ้นมาแล้ว มีความสัมพันธ์ในชั้นเรียนแล้ว มันก็ต้องมีวิธีการที่จะสร้าง แล้วก็ ทำให้มันคงอยู่ต่อไป เราอาจจะใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องมือต่างๆ มาประกอบ ก็ขอบพระคุณมากมายเลยนะครับ เป็นโอเคเดียวที่เพิ่มเข้ามาอีกนะครับมีท่านไหนอยากจะเสริมประเด็นนี้ด้วยมั้ยครับ แลกเปลี่ยนกันได้เลยนะครับ เราจะเรียนเชิญท่านวิทยากรท่านต่อไปท่านจะอำนวยความสะดวกครับเชิญเลยครับ

00:33:09 รศ.อำนวยการ ทองโปร่ง

ขอบคุณครับ ผมไม่ได้พูดเรื่องวัยของผู้เรียนอะไรเงี้ยครับ ผมว่าถ้าเรื่องของสัมพันธภาพเนี่ย วัยของผู้เรียนมันก็มีผลผลว่าผลมากกว่าขนาดห้องเรียนด้วยนะ เพราะว่าตามประสบการณ์เนี่ยในระดับป.ตรีเนี่ย ผมเคยสอนป.ตรี และก็สอนในระดับป.โท คือวัยมันจะต่างกัน แต่ถ้าบริหารการศึกษามันจะเห็นเลยว่าป.ตรีเนี่ย เค้าก็ยังเพ็งจอบ อะไรต่ออะไรเพ็งจอบมัธยมปลายมาอะไรเงี้ย ยังมีประสบการณ์มีความรู้อะไรยังไม่มากเท่าไรแต่ถ้าป.โทเนี่ย ส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้บริหารมาเรียนหัวหน้าหมวดหัวหน้ากองผู้ว่ารองผู้อำนวยการอะไรเงี้ยมาเรียน เพราะฉะนั้น ผมบอกสัมพันธภาพเนี่ย ในระดับป.ตรี ก็ควรจะได้ออกแบบการสอน ให้สามารถเข้าทำงาน รู้จักกัน รู้จัก บริหารหรือกับครูได้แล้วก็อาจจะต้อง ใครที่รู้จักกับผิตชอบในห้องเรียนบ้าง อะไรบ้าง เรียนแล้วก็รู้จักดูแล

ห้องเรียนตัวเองอาจจะเรียนรามาแค่หนึ่ง ห้องเรียนก็ว่างเปิดแอร์ทิ้งไว้ทั้งวันอะไรอย่างเงี้ย นี่เข้ามาเรียนอะไรบางที่อาจจะสอนเค้าว่าจบแล้ว ไม่มีใครมากปิดแอร์ปิดไฟบ้างอะไรบ้าง คืออันนี้ก็ต้องใช้ความสนิทสนมใช้การสร้างความเป็นกันเองกับเค้าจะดีขึ้นนะผมมองในแง่นี้

ในระดับของสาขาบริหารศึกษานี้ส่วนใหญ่นักเรียนก็รู้เรื่องอะไรหมดแล้วแหละเพราะฉะนั้นเนื้อหาเนี่ยผมว่าอาจจะต้องไม่ให้มากให้เป็นคอนเซ็ปต์ไปก็พอแต่ให้ประเด็นนี้ควรจะไปศึกษา เป็นเคสไป แล้วเค้าก็กันตกลงจะแก้ปัญหาที่ยังไงให้ตั้งโจทย์ให้เค้าแก้เป็นเคสๆ ไปแล้วก็อย่างบริหารการศึกษา ก็เน้นเรื่องการแต่งกายให้เหมาะสำหรับเป็นผู้บริหาร การพูดการใช้โทรศัพท์มารยาททางสังคมมารยาทในการบริการกันอะไรเงี้ย หรือมารยาทในการรับประทานอาหารอะไรอย่างเงี้ย ทานอาหารตะวันตกเป็นยังไงมันมีระเบียบอะไรยังไงแต่เราก็เคยพาไปทาน

00:35:04 รศ.อำนาจ ทองโปร่ง

ป.โทก็อาจจะต้องเรื่องอย่างบริหารการศึกษาแล้วก็เน้นเรื่องการแต่งกายให้เหมาะสำหรับเป็นผู้บริหาร การพูดการใช้โทรศัพท์มารยาททางสังคมมารยาทในการบริการ หรือมารยาทในการรับประทานอาหาร การสร้างความสัมพันธ์เนี่ยผมเห็นด้วยนะที่โอม ว่าที่ผู้สอนเนี่ยที่ควรจะเป็น facilitator เป็นผู้อำนวยความสะดวก สะดวกผู้อำนวยความสะดวกที่ทำให้ให้นักเรียนได้รับความสะดวกก็ดูให้เหมาะจะได้การเรียนการสอนก็อาจจะมีส่วนสัมพันธ์ที่ดีนะครับ

ปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างสัมพันธ์ภาพในชั้นเรียนเนี่ยผมว่ามันขึ้นอยู่กับประเด็นนะประเด็นแรกก็คือ ทักษะลักษณะส่วนบุคคลของผู้สอน และประเด็นสอง คือ ทักษะของผู้สอน มองลูกศิษย์เป็นยังไงเรามองผู้เรียนกันยังไงมองอย่างเป็นทางการมัย หรือว่ามีการแบ่งขีดแบ่งเส้นกันระหว่างครูกับ หรือว่าอาจจะให้เป็นทัศนคติว่าเราเป็นเพื่อนอะไรเป็น เป็นเพื่อนมนุษย์ด้วย การเป็นลูกหลานเราต่างก็มองกันอย่างจืดจางก็เห็นว่ามันจะผมมองดูแล้วนะว่าในเรื่องของจะสร้างความเป็นกันเอง ภาษากาย ภาษาท่าทางว่าเราเป็นกันเองเรามีความเมตตา กรุณา ปราณี เป็นครูเนี่ยมันต้องไม่มีรังสีอำมหิตแฝงอยู่ เนี่ยมันต้องมันต้องมีลักษณะของดูแล้วมันใจดี มีความเมตตาปราณีผมว่าหน้ามันต้องแสดงอย่างนั้นอะนะ ครูไม่ต้องสวยแล้วแต่หน้าครับ ต้องออกแนวฉลาดหน่อยนะ ครับ อีกอันนึงนะลักษณะส่วนบุคคลของผู้สอนก็คือรูปแบบในการสื่อสารเนี่ยเราจะใช้การสื่อสารอย่างไรอย่างที่ผมบอกแล้วสื่อสารให้เข้าใจง่ายๆ บอกเป้าหมายในการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน ถ้าเค้ารู้เป้าหมายของเค้าเองนะ ว่าเขาจะได้อะไรจากวิชานี้ แล้วเค้าจะเอาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์อะไร รู้สึกละดีนะครับ วิชาผมเนี่ยสอนกฎระเบียบปฏิบัติในโรงเรียนเนี่ย แต่ก่อนป.ตรีไม่ค่อยสนใจ เขาก็ไม่ได้ตั้งใจ แต่เราก็ต้องบอกเขาว่าเนี่ยวิชาเนี่ยมีส่วนหนึ่งนะเวลาสอบเข้ารับราชการเป็นการสอบความรู้ความสามารถทั่วไปเนี่ยมันมี ออกนะระเบียบข้าราชการพลเรือนว่าระเบียบข้าราชการครูว่าไง ถ้าเธอไม่สนใจค้นคว้านะเดี๋ยวเวลาไปสอบจะเสียเปรียบนะเพราะสอบแข่งขันนะเออใครได้อันดับดีให้คุณได้ไป เป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน

00:38:43 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

แล้วก็อีกอันหนึ่งนะลักษณะส่วนบุคคลของผู้สอนก็อาจจะเรื่องของความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ว่าเราจะมีทักษะมากน้อยเพียงใดอันนี้ถ้ามันอยู่ที่ผู้สอน บางทีบางคนผู้สอนบางคนก็อาจจะพูดไม่เก่ง ความรู้คืออะไร ต่างต่าง แต่ก็อาจจะต้องปรับปรุง ผมว่าถ้าเราารู้ส่วนน้อยของตัวเองเอง รู้ของคนอื่นเนี่ยอย่างที่ท่านอาจารย์พูดเมื่อกี้หน้าต่าง 4 บานโจฮารี่เนี่ยผมว่าก็ใช้ประโยชน์ได้นะผมว่าดีเลยแล้วก็สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมันเอื้อมันนะสภาพแวดล้อมเช่นห้องเรียน เรื่องการจัดการในห้องเรียนอะไรต่างๆเนี่ยนะ บางครั้งห้องเรียนก็อาจจะต้องมีระเบียบบ้างอาจจะวุ่นวายได้บ้างอะไรบ้างแล้วแต่ครู ก็ต้องยืดหยุ่นกันไปอันนี้ผมว่านี่ลักษณะแรก ประเด็นแรกที่ว่ามันจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะต่อการสร้างสัมพันธภาพ อีกประเด็นหนึ่ง คือ ลักษณะของผู้เรียนเหมือนกันนะครับ *ผู้เรียนเนี่ยเราอาจจะ ต้องรู้ภูมิหลังของผู้เรียนนะ สภาพเศรษฐกิจสังคมของเค้า นะ ดูเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเค้า* เพราะบางทีเนี่ยเด็กบางคนก็ไม่ค่อยอยากพูดคุยด้วยนะแต่เค้าก็อยากมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเราแต่ก็พูดน้อยเค้าไม่อยากจะพูดแต่บางคนก็พูดมากนะเราก็ต้องมองเด็กให้ออกอะนะคือผมว่าครูเนี่ยน่าจะ คือ *มีความเป็นนักจิตวิทยาสูง ผมว่าดี* เหมือนทั้งพุทธศาสนาก็บอกจะต้องเป็นรู้ยาในเจโตปริยยะยาเนี่ยกำหนดรู้จิตใจผู้อื่นได้พอสมควรมองลูกศิษย์ออกกว่าเป็นคนยังไง เพราะฉะนั้นอย่างวัฒนธรรมของเด็กแต่ละภาคไม่เหมือนกันนะ บางภาคเนี่ยเค้าก็พูดตรงไปตรงมาไม่เกรงใจ บางภาคก็เกรงใจคนอะไรอะไรเงี้ย เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นลักษณะของผู้เรียนมันก็มีความครูก็ต้องปรับให้ได้กับลักษณะของผู้เรียนอะนะครับนะ เพราะฉะนั้นก็พบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้เรียนที่ดีที่สุดเนี่ยก็ผมว่าผู้เรียนก็ต้องน่าจะมีใช้หลักมนุษยสัมพันธ์อะไรต่างๆนี่แหละครับแล้วก็อันนี้ก็ขอรอบแรกเท่านั้นแล้วกันนะเดี๋ยวรายละเอียดอาจจะมีเพิ่มในรอบที่สองขอบคุณครับ

00:41:10 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

ครับขอบคุณมากมายนะครับยิ่งพูดก็ยิ่งทำให้เราเห็นภาพแล้วก็สร้างแนวทางในการนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนได้มากขึ้นเรื่อย ๆ ท่านอ.อำนวยให้ข้อคิดกับเราหลายเรื่องเลยนะครับไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัย จริงจริงแล้วถ้ารู้สึกว่าจะมีอิทธิพลกับเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์มากกว่าขนาดห้องเรียนด้วยซ้ำนอกเหนือจากนั้นท่านได้เจาะลงไปทีละอันเรื่องของทักษะส่วนตัว แล้วของผู้สอนแต่ละคนที่อาจจะมีผลแล้วกับเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ หรือท่านพูดอีกคำหนึ่งที่น่าจะสนใจมากเลย คือความเป็นกันเองเราอยู่ในระบบราชการความเป็นทางการกับความเป็นกันเองมันอยู่คนละขั้วกัน บางครั้งเราก็ติดเนอะอะไรอะไรก็เป็นทางการไปหมดนะพอเริ่มเป็นทางการมากมายนี่ก็อาจจะทำให้รู้สึกห่างเหินกัน ขาดท่าทางบางทีออกไปโดยไม่รู้เวลาเด็กตอบมาแล้วไม่ถูกปั๊บสีหน้าเราออกไปโดยไม่รู้ตัวเอ๊ะใช้อย่างงี้ มีผลกับความสัมพันธ์แน่นอน รวมไปถึงเรื่องของการสื่อสารทางกายก็เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารนะแต่ท่านบอกว่าการที่เราทำให้ผู้เรียนเนี่ยได้เข้าใจเป้าหมายของการเรียนก่อนให้รู้ว่าเรียนไปเพื่ออะไร มันก็จะทำให้เค้าพอเห็นเป้าหมายปั๊บ เค้าก็จะมีความร่วมมือร่วมใจแล้วก็จะร่วมมือกับเราในการเรียนมากขึ้นสัมพันธ์ภาพก็ดีขึ้นและรวมถึงสภาพแวดล้อมอะไรต่าง ๆ

00:42:39 ผศ.ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง

อีกอันนึงคือลักษณะของผู้เรียน คาแรคเตอร์ของตัวผู้เรียนด้วยนะเราต้องรู้จักเค้าหน่อยนะเด็กต่างวัฒนธรรม บางทีเค้ามาเรียนกับเราเค้าอาจจะรู้สึกอึดอัดก็ได้กับบางท่าทีที่เราแสดงออก คือ วิธีการพูดถ้าเราอยู่คนละ วัฒนธรรมกันอย่างี้เศรษฐกิจสังคมนะครั้นก็ต้องขอพระคุณมากเลยที่ทำให้เราต้องตระหนักถึงเรื่อง เหล่านี้ด้วยถ้าเราอยากสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนครับอาจารย์

00:43:15 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

จากที่ท่านอาจารย์ได้นำเสนอมาก็เป็นองค์ประกอบภาพรวมที่เห็นเด่นชัดมากเลยนะครับอาจารย์ แล้วก็ลอง ยกตัวอย่างในสไลด์ให้เห็นที่ท่านอาจารย์พูดว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเนี่ยถ้าเราไม่มีความไว้วางใจหรือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่ไม่ดีเนี่ย อาจจะมีผลผมจะลองยกตัวอย่างในห้องนี้ในเบื้องต้นก็ได้ครับ อ. น้องปัดอาจจะ เป็นตัวอย่างในเคสนี้ให้ลองดูนิดนึงก็ได้ครับ คำถามคำถามตามว่าน้องปัดสมมุติว่าถ้าพี่ขอไปเที่ยวบ้านน้องปัด จะพาพี่ไปอยู่ในส่วนไหนของบ้านนะครับ

00:43:55 อ.นันท์ปภัสร อ่ำบริสุทธิ์

บริเวณด้านหน้าก็ได้ค่ะที่เป็นที่เหมือนรับแขกก็ได้ค่ะ

00:44:02 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

โอเคขอบคุณครับ

00:44:04 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

เห็นมั๊ยครับอาจารย์ว่าพอเราพูดถึงในด้านของแค่ privacy ที่มันเป็นพื้นที่ส่วนตัว หรือแม้กระทั่งในบ้านที่เรา บอกว่าวันเนี่ย ผมก็ยังไม่ได้ไปหรอกแต่แค่เราลองถามกลับไปในด้านของส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังนั้น ในภาวะprivacy บางทีถึงแม้เราอาจจะสนิทกันในระดับนึง แต่การที่จะพาคนคนหนึ่งเนี่ยต่อให้เป็นเพื่อนกันนะ อาจารย์เวลาไปเที่ยวบ้านจะอยู่ดีถ้าเพื่อนอาจารย์มาถึงเข้าบ้านปุ๊บแล้วบุกเข้าไปที่ห้องนอกเราเลย แน่นนอนว่า อาจจะรู้สึกอึดอัดรู้สึกเสียใจไม่ชอบแล้วว่ามันเป็นพื้นที่บางอย่างอันนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เห็นเด่นชัดเลยครับ ว่าความสัมพันธ์

00:44:38 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ในการที่เราจะเข้าไปถึงในด้านของความไว้วางใจหรือว่าในพื้นที่ที่ทำให้เค้ารู้สึกปลอดภัยได้หรือเป็น สัมพันธภาพที่ดีได้เนี่ยมันแปลว่าอาจจะต้องอาศัยระยะเวลาบวกกับความต่อเนื่องในพฤติกรรมบางอย่างที่เรา ได้แสดงออกกับผู้เรียนอะนะครั้นอันนี้ก็เป็นแค่เคสหนึ่งที่เห็นว่า เราจะเริ่มต้นสร้างสัมพันธภาพกับใครก็ได้แล้วแต่ นะครับ การที่เราใช้คำพูดที่ดีบุคลิกภาพที่ดี หรือความไว้วางใจ จนทำให้เค้าเปิดใจยอมรับว่าทำให้เค้าได้เห็น ว่าเรามีเมตริบางอย่างอันนี้ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งเหมือนที่ท่านอาจารย์อำนวยการบอกก็ได้ครับว่าบางทีเรามองลูก

ศิษย์ในฐานะที่เราในฐานะที่เราเป็นอาจารย์กับลูกศิษย์ แต่ในบางที่เราอาจจะต้องเข้าใจในพฤติกรรมบางอย่างของผู้เรียน เช่นถ้ายังผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ไม่น่ารัก ผู้เรียนอาจจะมีความทุกข์ทางด้านของสุขภาพจิตบางอย่างเราอาจจะต้องมองมองใช้ความสัมพันธ์ที่มากกว่าในด้านของความเป็นลูกศิษย์ เช่นมองเป็นลูกเป็นหลานหรือว่ามองเป็นแบบเออน่าเห็นอกเห็นใจว่า ถ้าเค้าเป็นบุคคลหนึ่งที่เป็นคนที่เรารักมากมาเลยเนี่ยนะครับเราจะต้องใช้ความเมตตาป็นอย่างเข้าไปช่วยด้วย

00:45:43 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

นะครับจากที่เราได้พูดคุยกันมานะครับวันนี้ ผมอาจจะขอยกตัวอย่างในเทคนิคอันหนึ่งครับที่น่าสนใจซึ่งตอนนี้อย่างที่บอกว่าเทคนิคของต่างประเทศอาจจะเริ่มเริ่มมีการพูดถึงครับ นั่นคือ Restorative practice คือ การสร้างความสมานฉันท์ หรือความสัมพันธ์ในชั้นเรียนที่ตื้นเองนะครับ หากถามว่า Restorative practice ครับมันคืออะไรพูดง่าย ๆ คือ เป็นตัวในด้านของการนำแนวคิดนี้ครับในทางด้านของสายสังคมศาสตร์ที่มีการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบุคคล โดยเฉพาะที่เราพูดถึงว่ามนุษย์เราเนี่ยมีการติดต่อสื่อสารความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในด้านปรับตัว ความต้องการความสัมพันธ์ หรือแม้กระทั่งอาหารและยาหรือแม้กระทั่งความรักความอบอุ่น เค้าบอกว่าสิ่งนี้ครับมันเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นของมนุษย์ที่เราจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นหรือแม้กระทั่งการที่เราจะไปซื้ออาหารกับแม่ค้าเนี่ยนะครับบางทีเนี่ยมันก็เป็นความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง ดังนั้นถ้าในเมื่อมนุษย์เราเนี่ยครับอยู่ร่วมกันเป็นสัตว์สังคม และต้องมีความสัมพันธ์ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือว่าความสัมพันธ์ที่ไม่ดีเนี่ยแหละครับ ก็อาจจะส่งผลที่ทำให้ในด้านของสัมพันธภาพในชั้นเรียนไม่ดีไปด้วย

00:47:18 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ในครั้งก่อนเราพูดถึงว่ามันมีการนำไปประยุกต์ใช้ในด้านของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนะครับที่อาจจะนำไปส่งเสริมในด้านของพฤติกรรมที่พึงประสงค์นะครับโดยนะครับให้การยอมรับ แล้วก็ความเคารพในความเป็นมนุษย์นั้นเองมนุษย์ทุกคนเกิดมาเนี่ยครับล้วนต้องการได้รับการยอมรับและต้องการได้รับความรักแต่บางทีพฤติกรรมบางอย่างในสถานการณ์บางอย่างการแสดงออกของพฤติกรรมของผู้เรียนก็มีนะครับเราจะมีปัญหานั้นครับ ดังนั้นในความสัมพันธ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เนี่ยเราสามารถที่จะมา Repair คือซ่อมแซมทำอย่างไรให้เหมือนกับแก้วที่มันแตกแล้วนะครับ ค่อยค่อยมาประกอบร่าง หรือแม้กระทั่งแนวคิดบางอย่างของญี่ปุ่นที่เอาแก้วที่แตกนะครับเอามาประกอบร่างกลายเป็นอาร์ตหรือว่าผลงานศิลปะผ่านการเชื่อมลวดลายเส้นสีทองต่างต่างอันเนี่ยก็แปลว่าเราสามารถกลับมาหรือฟื้นความสัมพันธ์บางอย่างที่เกิดขึ้นได้นะครับ

แนวคิดอันหนึ่งที่อาจจะทำความเข้าใจได้เบื้องต้นนั้น คือตัวคำว่า Social Discipline window ก็จะมีฝั่งคำว่า Control กับ Support นะครับตัวในด้านของนะครับการสร้างความสัมพันธ์หรือความสมานฉันท์ในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นเนี่ยครับมันจะอยู่ด้านบนนะครับมุมทางด้านขวามือก็คือ To กับ With นะครับ

00:48:45 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ในลักษณะนี้ก็แปลว่า กระบวนการในชั้นเรียนแน่นอนครับว่าความสัมพันธ์ในชั้นเรียนครูอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนในการที่เราจะควบคุมพฤติกรรมบางอย่าง และขณะเดียวกันนะครับตัวในด้านของการซัพพอร์ตทีฟเนอะนะครับหรือว่าการให้ความใส่ใจเนี่ยนะครับ ลักษณะของการที่เรากระตุ้นหรือความเป็นธรรมชาติของครูผู้สอนที่ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายสบายใจและอยากจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างได้มันก็เลยมีคีย์เวิร์ดคำคือ with people ก็คือการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น นั่นคือไม่ว่าจะเป็นเด็กชั้นไหนวัยไหนก็แล้วแต่เนี่ยนะครับถ้าเรามีความร่วมมือบวกกับแนวคิดบางอย่างสิ่งเนี้ยก็อาจจะช่วยได้ แต่ถ้าเป็น to people นะครับอันนี้เราอาจจะเห็นว่าเป็นเหมือนคล้ายกับตัวที่เรียกว่า เหมือนเป็นการลงโทษ ก็คือใช้การควบคุมสูงเลยแต่การซัพพอร์ตอาจจะไม่มีอย่างเนี่ยนะครับเป็นต้น ดังนั้นตัวในด้านของ Restorative นะครับ ก็จะอยู่บนพื้นฐานแนวคิดในด้านของความร่วมมือกระบวนการแก้ไขปัญหานะครับ หรือเราจะเห็นได้ว่าในห้องเรียนเนี่ยบางทีอาจจะเป็นในด้านของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวหรือแม้กระทั่งชุมชนที่เกิดขึ้นก็ได้ อันเนี้ยก็เลยจะมาใช้ในด้านของการจัดการความสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้นะครับ แต่พฤติกรรมของผู้เรียนเนี่ยนะครับในด้านของการสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียนต้องยอมรับว่าถึงแม้เราสร้างพฤติกรรมเชิงบวกครับ แต่มีผู้เรียนบางคนก็อาจจะไม่ได้มีความพร้อมหรืออาจจะมีปัญหาเหมือนที่ท่านอาจารย์บอกว่าภูมิหลังของผู้เรียนเนี้ยก็จะเป็นลักษณะอันหนึ่ง

00:50:14 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

มีแนวความคิดนะครับในด้านของ Compass of shame หรือว่าตัวเข็มทิศในด้านของความอับอายที่เกิดขึ้น ความอับอายบางอย่างเนี่ย ครับบางทีเราไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือแม้กระทั่งอากัปกริยาสีหน้าแวตาของอาจารย์ผู้สอนเนี่ยครับแต่ความอับอายที่เกิดขึ้นมันมีหลากหลายนะครับที่นำไปสู่ในด้านการแสดงออกของพฤติกรรมของผู้เรียน ถ้าเรามองดูง่ายง่ายครับคำว่า aggression ครับก็คือ Attack order ก็ เป็นลักษณะของการที่ใช้ความก้าวร้าวคำพูดการกระทำออกเป็นเชิงลักษณะของความโกรธมุ่งไปที่บุคคลอื่นนะครับ แต่ถ้าเป็น Attack self นะครับบางทีความอับอายมันอาจจะกลับมาโจมตีตัวเองที่ทำให้เด็กบางคนไม่ยอมรับรู้สึกกลัวรู้สึกเหงานะครับหรือแม้กระทั่งที่เราพูดถึงว่า depression ก็คือบางคนอาจจะเศร้าไปเลยหรือว่าซึมเศร้าไปเลยก็ได้เนี่ยครับส่วนตัวในด้านของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับความอับอายบางทีอาจจะมีการปกปิดซ่อนเร้นไปที่บุคคลอื่นหรือแม้กระทั่งกับที่ตัวของเราเองก็อาจจะกลายมาเป็นความเครียดความไม่สบายใจหรือแม้กระทั่งความคับแค้นใจความรังเกียจต่างต่างพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้

00:51:13 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ตัวแนวคิดเข็มทิศนี้มันทำให้ได้เห็นในพฤติกรรมบางอย่างของผู้เรียนเหมือนกันว่า เวลาผู้เรียนที่ทำพฤติกรรมบางอย่างไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนเนี่ยนะครับถึงแม้ว่าเราจะต้องสร้างสมรรถภาพในชั้นเรียนที่ดีแต่ขณะเดียวกันพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่ดี แต่เราอยากมารื้อฟื้นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเนี่ยนะครับก็จะทำให้ได้เห็นบางทีพฤติกรรมของผู้เรียนเนี่ยนะครับ ว่าการแสดงออกไม่ว่าจะเป็นในด้านของอุปนิสัยใจคอ

หรือว่าบุคลิกภาพที่ไม่ค่อยดีเท่าไรเร้นี้ใครก็สามารถจะอธิบายทำความเข้าใจว่าลึกลึกแล้วบางทีเนี่ยเค้าอาจจะมีความรู้สึกบางอย่างที่ไม่สบายใจรีเปลา หรือว่ามีความอับอายในพฤติกรรมบางอย่าง หรือแม้กระทั่งการที่เราเรียกตอบคำถามแล้วเค้าอาจจะอับอายหรือว่าตอบไม่ได้บางทีเค้าอาจจะไม่แสดงออกโดยตรงนะครับ แต่อาจจะกลายเป็นลักษณะที่หลีกเลี่ยงนะครับ ปฏิเสธความเป็นจริงหรือว่ากลับไปโจมตีที่ทำให้รู้สึกตัวเองเป็นบุคคลไร้คุณค่าและความสามารถหรือเปล่าอันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะใช้ในด้านของการทำความเข้าใจเป็นเชิงตัวอับอายว่ามนุษย์เราเนี่ยมันมีอารมณ์ความรู้สึกเหมือนอย่างที่จะเป็นทางลบอยู่ร่วมด้วย ดังนั้นถ้าเราจะไปสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลเนี่ยนะครับก็อาจจะต้องดูก่อนว่าสภาวะอารมณ์ของผู้เรียนเนี่ยนะครับพร้อมที่จะเขยิบให้กลายมาเป็น positive หรือเปล่าเพราะถ้าเราอารมณ์เศร้ามากมากเนี่ยนะครับที่

00:52:30 ผศ.ดร.ฐิติเดช พายุฤทธิ์

บางทีการที่จะไปเปลี่ยนอารมณ์ให้คนนึงกลับกลายมาเป็น positive เลย หรือว่ามีมุมมองเชิงบวกเลยอันเนี่ยอาจจะต้องอาศัยระยะเวลาในการที่ค่อยค่อยปรับ mindset ปรับความคิดบางอย่างของผู้เรียนด้วยนั่นเอง มันก็เลยจะกลายมาเป็นแนวคิดที่คำว่า proactive โฟกัสนะครับตัว proactive ก็คือเชิงรุกครับตัวลักษณะเชิงรุกนะครับก็มีการเปรียบเทียบในด้านของตัว Circle of influence เนี่ยนะครับก็จะเป็นในด้านของสภาพแวดล้อมบางอย่างเนี่ยถ้าเราจะต้องการไปพัฒนาอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงรุกถ้าอยากให้เค้ามีพฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนในเชิงรุกเราจะทำอย่างไรได้บ้างนะครับหรือถ้าเป็นอีกลักษณะที่ตรงกันข้ามครับนั่นก็คือตัวรีแอคทีฟโฟกัสแปลว่าปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นแล้วแต่เราต้องไปจัดการความรู้สึกบางอย่างดังนั้นตัวปัญหาเมื่อเราพูดถึงเนี่ยโดยธรรมชาติของคนอาจจะรู้สึกไม่ชอบครับมันก็เลยอาจจะกลายเป็นตัว negative energy หรือว่าพลังงานเชิงลบที่เนี่ยเราก็คงต้องไป regulate นะครับไปลดพลังงานบางอย่างเพื่อไปเพิ่มที่ทำให้เกิด positive energy ว่าตัว proactive ผมลองยกตัวอย่างง่าย ๆ ง่าย ๆ ครับในด้านของความแตกต่างระหว่าง Approach proactive กับ reactive ก็ได้ เช่นนักเรียนไม่กล้านำเสนอ class ในชั้นเรียนไม่กล้าพรีเซนต์นะครับถ้าเค้ากลัวว่าอาจจะนำเสนอไม่ดีหรืออาย หรือว่าอาจจะพูดแล้วไม่ได้ทำให้ความสามารถของเค้ามันเพิ่มขึ้นและทำให้เค้าลดคุณค่าอันนี้คือความกลัวบางอย่างนะครับ แต่ถ้าสถานการณ์ที่เค้ารู้อยู่แล้วครับว่าเค้าจะต้องพรีเซนต์หรือนำเสนองานบางอย่างถ้าเรามองดูในเชิงรุกเราก็คงจะหาความพร้อมหรือว่าการให้กำลังใจหรือว่าการเป็นนะครับเป็นเมนเชอร์หรือว่าเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ดีเนี่ยนะครับเพื่อให้เปลี่ยนจากปัญหาให้กลายเป็นเป้าหมายได้

00:54:10 ผศ.ดร.ฐิติเดช พายุฤทธิ์

เป้าหมายเค้าก็คือ เค้าสามารถพรีเซนต์ได้อย่างมีความสุขและไม่รู้สึกกังวลเดี๋ยวอ่านอย่างเงี้ยครับตัวลักษณะเนี่ยก็คือเป็นพวก positive energy จะตรงกันข้ามกับกลุ่มที่เป็น negative energy อันนี้ก็แปลว่าผู้สอนก็เหมือนกันครับในสถานการณ์ที่เราต้องไปสร้างความสัมพันธ์บางอย่างในชั้นเรียนเนี่ยจะอย่างไรให้คลาสของเรามันมีในด้านของความสัมพันธ์ที่เป็นเชิงบวกตัวนี้ ก็อาจจะเริ่มต้นด้วย proactive focus ที่เราอาจจะไปเลือกเป้าหมายบางอย่างพฤติกรรมบางอย่างและเพื่อให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกับผู้เรียนได้นั่นเองนะครับ

00:54:39 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ตัวเป้าหมายของ Restorative practice เน้นจะครับแน่นนอนว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเนี่ยอาจจะไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งก็ได้ครับที่เป็นระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนแต่อาจจะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนะครับในชั้นเรียนร่วมกันดังนั้นการแก้ไขปัญหาบางอย่างเนี่ยเราอาจจะสามารถใช้บริบทความสัมพันธ์ในชั้นเรียนที่มาช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนได้

00:55:00 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ดังนั้นตัวในด้านของ Restorative practice เน้นจะครับก็พยายามจะมุ่งเน้นไปในด้านของการหาผลลัพธ์นะครับหรือจัดการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีในชั้นเรียนหรือแม้พฤติกรรมบางอย่างของผู้เรียนเนี่ยครับนำไปสู่ในด้านของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงบวกที่ทำให้สามารถยอมรับหรืออยู่ร่วมกับเพื่อนเพื่อนนะครับรวมถึงสังคมที่อยู่ในคลาสอย่างเงี้ยครับได้ดีมีความสุข

00:55:23 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ตัวอย่างเทคนิคที่เค้าใช้นะครับเค้าใช้ตัวในด้านของ five pressure หรือว่า 5 คำถามที่อาจจะช่วยทำให้การประเมินในการตรวจสอบความคิดความรู้สึกมนุษย์เราเนี่ยนะครับสามารถที่จะมาตรวจสอบบางอย่างได้ด้วยการใช้ข้อความบางอย่างผ่านกระบวนการยอมรับหรือแม้กระทั่งความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับเด็กครับอาจจะเริ่มต้นถามว่า 1) เหตุการณ์เนี่ยมันเกิดอะไรขึ้นนะครับ 2) เค้าคิดเห็นอย่างไร มีความคิดอย่างไรในขณะนั้นแล้วครับ 3) เค้ารู้สึกอย่างไรนะครับ 4) เมื่อได้ทำบางสิ่งบางอย่างออกไปการกระทำของเค้าเนี่ยครับมันส่งผลกระทบกับบุคคลอื่นอย่างไรบ้าง และ 5) ถ้าเขาจะรับผิดชอบกับสิ่งที่เกิดขึ้นนะครับก็สามารถที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง ในความคิดของเขาสามารถเริ่มต้นทำอะไรได้บ้างนั่นก็แปลว่าข้อความเราจะเห็นได้ว่ามันออกจะเป็นลักษณะของตัว positive หรือว่าเป็นพวกลักษณะของตัว positive energy ทั้งนั้นเลยก็คือไม่ได้มีการตำหนิต่อว่าไม่ได้มีการลงโทษอะไรเลยนะครับ แต่เป็นลักษณะที่เป็น With ก็คือ With people เราใช้ลักษณะของความสัมพันธ์ที่เข้าไปช่วยพูดคุยในการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมถ้านักเรียนพฤติกรรมดีอยู่แล้วยิ่งดีเลยครับก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนนะครับสามารถเป็นโรโมเดลแบบอย่างให้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้แต่ในขณะเดียวกันถ้านักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมเราอาจจะเริ่มต้นที่ทำให้เขาได้เห็นความสัมพันธ์ว่าทุกพฤติกรรมที่เขาทำเนี่ยมันมีผลกระทบกับบุคคลอื่นและมีความรู้สึกบางอย่างว่า เจตนาจริงจริงที่เค้าทำแบบนั้นออกไปเนี่ยมันมีลึกลับ คือเค้าจะรู้สึกยังไงเค้าต้องการแสดงออกยังไง มนุษย์เราถ้าได้รับการยอมรับ และช่วยทำให้เค้าได้เข้าใจความรู้สึกแล้วไปหาเป้าหมายที่ถูกต้องเหมือนเป็น proactive ตัวเนี่ยครับก็อาจจะช่วยทำให้เค้าเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีได้

00:57:01 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

ดังนั้น Restorative มันก็เลยกลายมาเป็น 5R นะครับนั่นคือ justice Relationship ครับใช้ในด้านของความยุติธรรมนะครับ ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นการเคารพนะครับ การรับผิดชอบการซ่อมแซม ความสัมพันธ์รวมไปถึงนะครับการประยุกต์ใช้แนวคิดต่างต่างที่สามารถนำมาใช้ได้เหมือนเดิม ดังนั้น Restorative นะครับก็มีการพูดถึงในด้านของการสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นสุขหรือว่าความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดนะครับสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนะครับมีความมั่นคง ลดปัญหาป้องกันปัญหานะครับ หรือกระทั่งในแง่ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่เหมาะสมของผู้เรียนก็ได้ครับ ผ่านกระบวนการใช้ความสัมพันธ์ที่ดีและเลือกใช้กระบวนการในด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างต่างที่เกิดขึ้นสิ่งเหล่านี้ะครับก็อาจจะมาใช้ในการลักษณะของการหยิบยกประเด็นปัญหาของผู้เรียนหรือเป้าหมายในพฤติกรรมของผู้เรียนนะครับมาช่วยในเรื่องของการแลกเปลี่ยนพูดคุยและก็ช่วยทำให้ผู้เรียนหรือแม้กระทั่งผู้สอนเนี่ยมาช่วยกันวางแผนคิดว่าเราจะมีกฎกติการายาทะไรอย่างไบบ้างที่จะช่วยทำให้นะครับปัญหาที่เกิดขึ้น หรือความสัมพันธ์ในชั้นเรียนของเราะครับเป็นในทางที่ดีขึ้นได้

00:58:10 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

การนำไปประยุกต์ใช้นะครับมันมีเทคนิคอันหนึ่งที่อาจจะนำไปใช้ได้ก็คือเขาเรียกว่า circle time คำถามรอบวง ช่วงของเวลาวงกลมเขาอาจจะใช้สัญลักษณ์อะไรก็ได้ครับไม่ว่าจะเป็นตุ๊กตาหรือว่าลูกบอลมันเป็นเหมือนคล้ายว่าถ้าใครได้ถือสัญลักษณ์หรือว่าสิ่งของเนี่ย ก็สามารถที่จะเป็นพูดในความรู้สึก หรือพูดในสิ่งที่เขาอยากจะพูดให้คนอื่นได้รับรู้หรือแม้กระทั่งในความผิดที่เขาได้ทำไปแล้ว ก็อาจจะมีความรู้สึกสำนึกผิดหรือว่ามีความรู้สึกที่คนอื่นไม่เข้าใจหรืออาจจะอยากต่อว่าคนอื่นในสิ่งที่ทำให้เขาต้องแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกไปก็ได้ มันก็เป็นเหมือนกับว่าสัญลักษณ์เนี่ยถ้าบุคคลใด ก็แล้วแต่ที่ถืออยู่เนี่ยนะครับบุคคลอื่นในชั้นเรียนนะจะเป็นคนแคร์รับฟังอย่างเดียวเลยนะครับ ดังนั้นพอบุคคลที่เป็นคู่กรณีก็ดีหรือว่าความสัมพันธ์บางอย่างที่ไม่ดีในชั้นเรียนเนี่ยการที่บุคคลได้พูดตามความคิดความรู้สึกของตัวเองผ่านบรรยากาศที่เป็น safe environment นะครับและบุคคลอื่นที่ตั้งใจรับฟังตรงเนี่ยก็อาจจะช่วยทำให้เค้าได้เข้าใจความรู้สึกหรือเป้าหมายบางอย่างพฤติกรรมของตัวเองได้มากขึ้นก็ได้

00:59:13 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

ทีนี้ตัว circle time เนี่ยอาจจะนำไปใช้อะไรได้บ้างอาจจะนำไปใช้ในช่วงของนะครับการเฉลิมฉลองเวลาที่นักเรียนประสบความสำเร็จหรือว่าอาจจะไปในด้านของการเริ่มต้นหรือว่าการจบท้ายของวันก็ได้ เช่น ครูอาจจะมีการหยิบยกประเด็นบางอย่างนะครับ หรือแม้กระทั่งการนำไปวิเคราะห์ปัญหานะครับความยากง่ายในประเด็นปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือว่าปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นที่ทำให้ความสัมพันธ์ในชั้นเรียนไม่ดีเนี่ยก็สามารถนำมาตรวจสอบบางอย่างที่ใช้ได้นั่นเองครับ เป็นมารยาทบางอย่างที่อาจที่เราพูดถึงเนี่ยนะครับตัว ช่วยทำให้สมาชิกเนี่ยนะครับผู้ที่ถืออยู่เนี่ยมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยแล้วก็ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

อื่นรวมไปถึงสมาชิกนะครับต้องยอมรับว่า ถ้าหากมีบุคคลเนี่ยถือตัวลูกบอลหรือตุ๊กตาที่เราใช้เป็นสัญลักษณ์ เนี่ยครับทุกคนอาจจะต้องรับฟังนะครับ แล้วก็ไม่ต้องพูดแทรกนะครับ รวมไปถึงนะครับแนวทางการพูดคุยเนี่ยถ้า ตัวเราเมื่อไหร่ก็ตามที่เราได้รับการส่งต่อนะครับสัญลักษณ์ตัวเนี่ย แต่ถ้าหากนักเรียนไม่พร้อมที่จะพูดเนี่ยเราก็ สามารถที่จะส่งนะให้คนอื่นเรื่องไว้ก่อนว่า แบบเหมือนเรายังไม่พร้อมก็ส่งให้เพื่อนเนี่ยนะครับคนอื่นได้พูดถึง ความรู้สึกบางอย่างก็ทำจนครบนะครับมาเป็นในด้านของวงกลมที่เกิดขึ้นก็จะช่วยทำให้บุคคลคนได้มีส่วนร่วม ในการรื้อฟื้นความสัมพันธ์หรือว่าปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ที่ดีได้

01:00:43 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

อีกอันหนึ่งที่เค้าใช้นะครับก็คือ Peer mediation ก็คือใช้เพื่อนใช้ความสัมพันธ์ที่ดีเนี่ยแหละครับบางทีการแก้ไข ปัญหาบางอย่างถ้าเราเห็นว่าเค้ามีเพื่อนสนิทเค้ามีคนที่เค้าไว้วางใจอยู่แล้วเราอาจจะเริ่มต้นด้วยการที่ทำการเป็น session เล็กครับ อาจจะมีเพื่อนเค้าแล้วก็เค้ารวมไปถึงครูหรือให้เพื่อนเป็นผู้ที่ได้ไกลเกลี่ยนั่นก็ คือเพราะว่า นักเรียนคนที่ที่เป็นเพื่อนเนี่ยอย่างน้อยน่าจะได้ออนเซ็ปต์บางอย่างที่อาจารย์อาจจะให้แนวทางในด้านของการ เป็นผู้รับฟังที่ดี การช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเพื่อนหรือไม่ตัดสินในด้านของสิ่งที่เพื่อนคิดสิ่งที่เพื่อนพูด บางอย่างแต่ถ้าเพื่อนพูดในทางที่ไม่ดีเราก็รับฟังและเข้าใจในด้านของความรู้สึกหรือความคิดของเค้าแล้วค่อย มานั่งปรับเปลี่ยนว่าถ้าเค้าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนาคตเราจะมาร่วมกันรับผิดชอบหรือแก้ไขปัญหาดร งเนี่ยนะครับได้อย่างไรบ้าง

01:01:31 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

ในหัวข้อที่พูดถึงคุณลักษณะคุณภาพสำคัญที่อยู่ภายในตัวบุคคลนะแหละนะครับจะเริ่มต้นทำอะไรบ้างนะ ครับนั่นคือ จุดแข็งครับเป็นด้านของจุดแข็งนะครับวอยซ์ตัวนี้ก็คือเสียงเสียงแบบที่ด้านอาจารย์บอกนะครับก็ คือเป็นออพวอยซ์ก็ได้น้ำเสียงที่ทำอะไรให้คนรู้สึกผ่อนคลาย และหัวใจอันนึงเลยก็คือการฟัง การสื่อสารการ เข้าใจนะความเห็นอกเห็นใจ คอมแพชั่นนะครับการประเมินเรื่องราวอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงนะครับ ไม่ลำเอียงนะครับรวมไปถึงนะครับมีความอ่อนน้อม มีความกล้าหาญหรือแม้เรื่องบางอย่างนะครับมันเป็นเรื่อง ที่เปราะบางแต่เราก็สามารถที่จะเข้าใจด้านของความหลากหลายที่เกิดขึ้นนะครับรวมไปถึงนะครับการที่เรา ต้องยอมรับกันว่าทุกคนเนี่ยนะครับมีพลังอำนาจในการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของเราเองและ สิ่งที่สำคัญที่เราจะทำได้นั่นคือจะทำอะไรให้ความปลอดภัยความรู้สึกไว้วางใจที่เกิดขึ้นนะครับที่จะช่วยทำให้ บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

01:02:37 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

ทั้งหมดนี้ะครับตัวของคนที่นำ Restorative ไปใช้นะครับก็ต้องฝึกใช้ให้คล่องแคล่วนะครับแล้วรวมไป ถึงสร้างความเข้มข้นในเรื่องของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและก็อาจจะต้องมีการตรวจสอบภายในนะครับลักษณะ สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นด้วยว่า เราสามารถนำคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวของเรานะครับไปสะท้อนให้บุคคลอื่นเกิด การรับรู้ได้ด้วยหรือเปล่า

01:03:01 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

สรุปตัวในด้านของRestorative เนียนะครับก็เป็นในลักษณะของการที่ที่เลือกใช้สถานการณ์หรือว่าความต้องการต่างต่างของบุคคลเนี่ยครับได้มาที่พลัดมาพูดคุยกันเพื่อช่วยทำให้เกิดการยอมรับและก็เข้าใจเนี่ยครับ เห็นคุณค่าโดยผ่านกระบวนการการรับฟังไม่ตัดสินด้วยความกระตือรือร้นเนี่ยครับความคิดและความรู้สึกก็สามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ การเอาใจใส่เนี่ยครับโดยคำนึงถึงบุคคลอื่นนี่ทั้งด้านของสุขภาพร่างกายจิตใจความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์เนี่ยครับตัวนี้ก็จะอาจจะเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้เราได้เห็นความสัมพันธ์เนี่ยครับในชั้นเรียนแล้วก็เน้นในด้านของตัวการสื่อสารเชิงบวกครับการยอมรับธรรมชาติที่ช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้

01:03:39 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

และก็ประโยชน์ถ้าเรานำRestorative ไปใช้นะครับก็อาจจะช่วยทำให้นักเรียนเนี่ยครับนักศึกษาได้เข้าใจความคิดความรู้สึกและความต้องการของตัวเองก็ได้ครับรวมไปถึงอาจจะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนนั่นคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนี่ยครับที่พึงประสงค์ในอนาคต แล้วก็ทำให้ผู้เรียนเนี่ยครับเกิดการตระหนักว่าพฤติกรรมทุกอย่างที่เค้าทำในชั้นเรียนเนี่ยมันมีส่งผลกระทบต่อเพื่อนร่วมชั้นหรือแม้กระทั่งอาจารย์ด้วยอย่างเงี้ยครับและเราก็เน้นในด้านของความวัดค่าความสัมพันธ์ที่ดีด้วยความเคารพศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน

01:04:10 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

แล้วก็อาจจะนำไปสู่ในเรื่องของการวางแผนแก้ไขในเรื่องของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นหรือแม้กระทั่งพฤติกรรมที่นักเรียนทำผิดเนี่ยครับเราสามารถที่จะใช้ความสัมพันธ์ที่ดีเนี่ย ช่วยทำให้เค้าเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีได้ด้วยเนี่ยเองครับอันนี้ก็เป็นภาพตัวอย่าง ที่ผมไม่ได้เคยไปเรียนตอนขอทุนการฝึกอบรมศึกษาดูงานจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อาจารย์วิทยากรJonesเค้าเอาแนวคิดเนี่ยครับRestorativeไปใช้แล้วก็มาอธิบายแล้วก็สอนในคลาสอันนี้ก็เป็นตัวอย่างเทคนิคที่บอกว่าจะนำมาเสนอในครั้งนี้นะครับ

01:04:41 ผศ.ดร.ภูริเดช พายุฤทธิ์

ขอบคุณครับ

01:04:48 ผศ.ดร.ณัชชา มน ปรหมปล้ม

อะก็ต้องขอบพระคุณอาจารย์บ๊องคะอาจารย์ภูริเดชเนี่ยคะก็ได้มาร่วมแชร์เนี่ยคะในส่วนของเทคนิคเนี่ยคะที่เป็นประเด็นที่ค้างไว้ตั้งแต่คราวที่แล้วเนี่ยคะก็คือเป็นเรื่องของรีไซเคิลเนี่ยคะซึ่งเราก็จะเห็นว่าประเด็นที่สำคัญ

01:05:05 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

ที่น่าสนใจนะคะอย่างเช่นในเรื่องของการที่เราเนี่ยต้องเข้าใจผู้เรียนนะคะเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียนนะ
แล้วก็รวมถึงคีย์เวิร์ดที่สำคัญนะพอแอกทีฟโฟกัสนะคะอย่างที่อาจารย์หลายท่านนะคะ ทางวิทยากรหลาย
ท่านเนี่ยก็ได้แชร์ในเรื่องของ

01:05:22 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

ปัจจัยที่จะช่วยสร้างสรรค์ภาพในผู้เรียนเนี่ยไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะของผู้สอนนะคะคุณลักษณะของผู้เรียนสิ่ง
หนึ่งที่สำคัญก็คือว่า บางครั้งจะเชื่อว่าอาจารย์ผู้สอนทุกท่านเนี่ยเตรียมตัวในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน
การสร้างสัมพันธภาพในชั้นเรียน แต่ว่าในบางครั้งจะคะเราอาจจะไม่ได้เห็นผลของความสำเร็จในสิ่งที่เรา
พยายามอย่างเต็มที่หรือว่าการเตรียมตัวของเต็มที่มีนั้นอาจจะไม่ได้แบบว่าเห็นผลได้อย่างทันทีทัน

01:05:50 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

แล้วก็สิ่งสำคัญก็คือว่าผู้เรียนนะคะก็อาจจะมีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นบางครั้งเนี่ยเราต้องเข้าใจ
ธรรมชาติของผู้เรียนบางครั้งก็แสดงอาการบางอย่างหรือมีพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสมในชั้นเรียนเนี่ย
บางทีมันอาจจะมีความกลัวของเค้า ถือว่าเป็นความอายนะคะหรือว่าไม่มั่นใจซึ่งถ้าเกิดใช้เทคนิคที่เรียกว่า
proactive focus ใช่มั้ยคะก็อาจจะทำให้เราเนี่ยสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าเออจริงจริงแล้วเนี่ยปัญหาของเค้าที่
เค้าแสดงออกนั้นมันเป็นเพราะอะไรอาจจะไม่ได้แปลว่าเค้าเค้าเป็นผู้เรียนที่ไม่ดีหรือเค้าเป็นนักเรียนหรือ
นักศึกษาที่ไม่ดีอ้อแต่บางทีมันเป็นจากการความกลัวหรือความไม่กล้าของเค้าเองนั่นพอเราเข้าใจแล้วเนี่ย
แล้วเรามีการสื่อสาร

01:06:35 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงบวกมันก็จะช่วยให้เค้าเนี่ยสร้างenergyเชิงบวกอ้อเหมือนที่อาจารย์บ๊อบบอกพอสร้าง
energyเชิงบวกเข้าใจในปัญหาที่มันเกิดขึ้นเนี่ยมันก็จะทำให้เปลี่ยนมีความมั่นใจหรือพร้อมที่จะมีส่วนร่วมกับ
กิจกรรมในชั้นเรียน หรือว่าแม้กระทั่งในเรื่องของการใช้เทคนิคในการตั้งคำถามแล้วfive question อะไร
อย่างเงี้ยจะอาจจะจะเป็น how to ให้กับพวกเราของเราด้วยบอกว่าเออบางครั้งเนี่ยที่เราเจอสภาพปัญหาของ
ผู้เรียนนะคะก็อาจจะต้องมีคำถามซึ่ง

01:07:11 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

คำถามที่เราจะตั้งคำถามเนี่ยอาจจะต้องแบบอย่าใช้อารมณ์เชิงลบถามเค้าด้วยเหตุและผลแล้วก็ผลแล้วก็สิ่งสำคัญก็คือ
ในเรื่องของเราจะต้องแสดงถึงความเข้าใจนะคะเพื่อให้ผู้เรียนเองก็สร้างความไว้วางใจนะคะหรือว่า
ในเรื่องของเนอะก็เป็นเทคนิคที่น่าสนใจนะคะบางครั้งเนี่ย ในชั้นเรียนเนี่ยบางทีมันอาจจะมีความสถานการณ์
บางอย่างแล้วเด็กอาจจะไม่รู้ว่าจะต้องพูดอะไรตอนไหน เทคนิคนี้ก็จะอาจจะเป็นเทคนิคหนึ่งที่ทำให้พวกเราคะ

ได้เอาไปปรับใช้จนกระทั่งถ้ามันเป็นใช้สัญลักษณ์เนี่ยซื้อเค้าทำเนี่ยมันเป็นช่วงเวลาที่เป็นเค้าเรียกว่าช่วงเวลาแห่งความปลอดภัยที่จะต้องมีคนฟังผู้สอนเนี่ยจะต้องเป็นผู้ที่เป็นแบบเอื้ออำนวยให้เค้ามันเกิดการพูดแล้วก็ต้องเพื่อนแล้วก็รวมถึงผู้สอนเองก็ต้องรับเฟลีนะคะเป็นเรื่องของที่อาจารย์ทุกท่านเลยพูดนะค่ะว่า นักศึกษาเราเนี่ยเรามีความรู้อย่างเดียวไม่พอต้องมีมารยาทที่ดีนะค่ะซึ่งในส่วนของการสร้างสรรค์ภาพในชั้นเรียนให้มีความสุขปัจจัยพวกเนี่ยเชื่อว่า

01:08:16 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

มารยาทพื้นฐานอะไรเงี้ยคะก็เป็นสิ่งที่สำคัญคะ แล้วก็ในส่วนของคุณลักษณะของคนที่จะนำ เทคนิคนี้ไปใช้นะคะอันนี้ก็จะเป็นเทคนิคที่น่าสนใจนะค่ะแล้วก็เชื่อว่าหลายหลายคนพวกเราอะคะก็น่าจะมีการใช้หรือมีคุณลักษณะแบบนี้อยู่แล้วนะค่ะ

01:08:37 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

ก็ไม่ทราบว่ามีอาจารย์ท่านไหนอะคะมีประเด็นอะไรเพิ่มเติมพอตีว่าได้รับมอบหมายจากท่านประธานและติดภารกิจแล้วก็ไปรับท่านผ่านประชุมนะค่ะ

01:08:53 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

เชิญได้เลยนะค่ะ

01:09:04 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

หรืออาจจะแบบประสบการณ์นะค่ะที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของเราอะคะที่อยากจะแชร์มาหลังจากที่ฟังท่านวิทยากรนะค่ะไม่ว่าจะเป็นท่านอาจารย์อำนวยนะค่ะ อาจารย์โอม อาจารย์บีก

01:09:16 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

คะหรือถ้าอาจารย์อำนวยมีประเด็นอะไรเพิ่มเติมมั้ยะ

01:09:21 รศ.อำนวย ทองโปรง

อ้อครับขอบคุณมากครับก็คือเท่าที่ผมฟังนะเทคนิคที่ท่านอาจารย์ภูริเดชพูดเนี่ยโอเคครับ โอ้โหเป็นหลักวิชาที่มันเอาไว้อใช้ได้เนาะครับ แล้วก็ผมมองด้วยนะว่าการสร้างสัมพันธ์ภาพในห้องเรียนเนี่ยมันมันไม่ได้มันใช้วิชาการอย่างเดียวไม่ได้ ต้องใช้หลักโดยเฉพาะเนี่ยทางหลักจิตวิทยานี้แหละครับนะสำคัญที่สุดเลย มนุษยวิทยาก็เอาเข้ามาช่วยอะไรนะผมว่าเพราะฉะนั้นผมผมมองว่า ปัจจัยจริงจริงนะถ้าจะสร้างสัมพันธ์ภาพนะผมว่าไม่ได้อยู่ที่เนื้อหาวิชาเนี่ยมันอยู่ที่อยู่ที่ที่ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลระหว่างครูกับผู้เรียนอะผมว่าอย่างที่ท่านอาจารย์พูดก็โอเคครับว่ามันมันต้องเห็นอกเห็นใจกันอะมันต้องจริงใจกันนะถ้าจริงใจ เมื่อไหร่เนี่ยครูจริงใจกับเด็กเนี่ยมันมันแสดงออกได้ไม่ว่าทางวาจาทางการกระทำหรือทางบอดี้แรงเวทอะไรเงี้ยสายตามันก็บ่งบอกถึง

หัวใจออกมาว่าคนเราจริงใจกันรีเปลาอะไรเงี้ยผมว่านะเพราะฉะนั้นผมมองว่าปัจจัยที่ส่งผลเนี่ยการทำให้เกียรติซึ่งกันและกันยอมรับ

01:10:44 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

เมื่อถ้าอาจารย์ฤทธิเดชบอก ผมว่าเราก็คยอมรับเค้าในฐานะที่เค้าเป็นลูกศิษย์นะผมว่าบางทีลูกศิษย์เราเนี่ยที่รามคำแหงนะผมว่าบางคนเค้ามีประสบการณ์มากกว่าเราเยอะนะบางคนเนี่ยผ่านความทุกข์ความร้อนความผ่านร้อนผ่านหนาวไปมากกว่าครูผู้สอนอีกนะผมว่า ที่เค้ามาเรียนหนังสือที่รามคำแหงเนี่ยถ้าแต่ถ้าเราไปดูดูกลุ่มหลังเค้าเนี่ยบางคนโอ้โหยากเย็นเห็นใจเค้าจะได้เรียนในระดับปริญญาตรีนะพ่อแม่ก็ไม่ค่อยมีเงิน แต่ความตั้งใจความมุ่งมั่นของเค้าเนี่ยผมว่าสอนที่เนี่ยผมก็ไม่ได้จบที่รามแล้วนะแต่ว่าผมผมก็สอนที่รามเนี่ยมันมันได้อะไรเยอะมากลูกศิษย์เนี่ยบางทีก็สอนเรา

01:11:27 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

เพราะว่าลูกศิษย์เนี่ยมันต้องสอนกันซึ่งกันและกัน แล้วก็อีกอย่างนึงผมว่ามันไม่มีเด็กคนไหนโง่ ไม่มีเด็กคนไหนที่โง่ทุกเรื่องอะ ผมว่ามันก็ไม่ว่าบางเรื่องมันก็บางทีมันก็รู้บางเรื่องบางทีมันก็รู้ดีกว่าเราอีกรู้ดีครูผู้สอนอะผมว่าต่างคนต่างเรียนรู้กันเนี่ยผมว่าดีที่สุดแล้ว

01:11:49 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

แต่ที่ผมอยากจะทำให้สร้างสัมพันธ์ภาพสำหรับระหว่างนักศึกษาไทยครูไทย คือ จิตสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบเนี่ยผมว่าทำยังไงถ้าถ้าเข้ากันนะผมว่ามันจะสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมต่อประเทศมากขึ้นนะนะครับผมก็คิดว่า

01:12:17 รศ.อำนวย ทองโปร่ง

ปัจจัยจริงจริงแล้วปัจจัยมันอยู่ที่ถ้าเอียงน้ำหนักนะผมว่า อยู่ที่ผู้สอนนะอยู่ที่ไปสอนน่าจะต้องมีลักษณะของใช้หลักวิชาการให้มากขึ้น โดยเฉพาะที่ผมบอกหลักทางด้านจิตวิทยาเนี่ยทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมวิทยาอะไรเนี่ยเอามาเพิ่มเติมเนี่ยผมว่าจะได้รับประโยชน์มากขึ้นนะขอบคุณครับ

01:12:41 ผศ.ดร.ณัชชามน เปรมปลื้ม

ขอบพระคุณท่านอาจารย์มากเลยนะค่ะก็ยังได้ให้ประเด็นสำคัญกับเราแล้วยังเน้นย้ำในเรื่องของปัจจัยที่สำคัญจริงจริงก็คือ คุณลักษณะของผู้สอนนะค่ะที่เป็นปัจจัยที่สำคัญแล้วจะเอื้อทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีขึ้นเรียนได้จริงจริงในขณะเดียวกันเนี่ยก็ต้องไม่ลืมที่จะนึกถึงคุณลักษณะของผู้เรียนนะค่ะซึ่งผู้เรียนแต่ละคนเนี่ยก็มีความหลากหลายแตกต่างโดยเฉพาะกับการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของพวกเรานะค่ะแล้วก็สิ่งประเด็นสำคัญก็คือว่า ในเรื่องของการที่ทำยังไงที่ การแสดงออกของเราค่ะที่มันจะเป็นไปที่

สะท้อนให้เห็นถึงการที่เราเนี่ยมีความเห็นอกเห็นใจแล้วเราก็เข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียนจริงจริงแล้ว ก็ไม่ลืมในส่วนของการที่เราเนี่ยเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลเคารพในความแตกต่างบุคคลนะคะ แล้วก็อาจจะต้องมีพื้นที่นะคะสำหรับผู้เรียนเนี่ยให้เค้าได้แสดงถึงความรู้ความสามารถที่เค้ามีนะคะรวมถึงในเรื่องของการที่ท่านอาจารย์เนี่ยคะในเรื่องของการสร้างจิตสำนึกที่ดีเนี่ยก็ต้องบอกว่าประเด็นของการสร้างจิตสำนึกที่ดีการมีความรับผิดชอบต่อสังคมเนี่ย ก็เป็นประเด็นที่ระดับโลกใช้มั๊ยคะ เพราะว่าในปัจจุบันเนี่ย UN เองเนี่ยนะคะแล้วก็รวมถึงประเทศไทยเนี่ยได้ลงในเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืนนะคะ SDG นะคะซึ่งก็เป็นสิ่งที่พวกเราเนี่ยแหละก็จะเป็นอยู่ในหน่วยของมิติทางด้านสังคมนะคะการพัฒนาคน เพราะฉะนั้นวันเนี่ยคะเราก็เลยได้รับองค์ความรู้ดีดีนะคะแล้วก็ประสบการณ์ไม่ว่าจะเป็นจากท่านวิทยากรหรือว่ารวมถึงนะคะถ้าเกิดคุณอาจารย์ท่านไหนนะคะที่อยากจะร่วมแชร์อะไรอย่างเงี้ยนะคะก็เรียนเชิญได้เลยนะคะ

01:14:27 ผศ.ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

มีประเด็นอื่นเพิ่มเติมมั๊ยครับอาจารย์หรือพูดคุยเพิ่มเติม เพราะว่าเดี๋ยวพอจบเซสชันเคเอ็มไปแล้วอาจจะมีในช่วงของการตอบแบบสอบถามในเรื่องเกี่ยวกับพอฟังเคเอ็มไปแล้วสองครั้งนะครั้บมีไอเดียหรือว่าการนำไปประยุกต์ใช้หรือว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างไรไปบ้างอาจจะมีติดตามในเรื่องของการนำผลของ km ไปไปปรับใช้นะครั้บ

01:14:59 ผศ.ดร.ณัชชาমন เปรมปลื้ม

ถ้าไม่มีก็ขออนุญาตถ่ายรูปนี้ แล้วก็ขอขอบพระคุณนะครั้บอาจารย์ทุกท่านเลยเรามาถ่ายรูป ย้มนะคะ

01:15:49 ผศ.ดร.ณัชชาমন เปรมปลื้ม

ขอบพระคุณนะคะตัวแทนของคณะกรรมการเคเอ็มคณะศึกษาศาสตร์ของเรานะคะก็ต้องขอขอบพระคุณท่านวิทยากรทุกท่านเลยนะคะ แล้วก็ขอขอบพระคุณกลุ่มเป้าหมายทุกคนนะคะที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีน่ารักมากเลยนะคะแล้วก็คิดว่าเราอาจจะต้องมีกิจกรรมของเคเอ็มในรอบต่อไปอีกครั้ง ก็หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากทุกท่านนะคะเช่นเดิมนะคะสำหรับวันนี้ก็ขอบพระคุณทุกท่านมากเลยคะสวัสดิ์ค่ะ